

വെളിച്ചം റമദാൻ 2024

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ വുൾആൻ പഠന പദ്ധതി

വെളിച്ചം റമദാൻ 2024

റിവിഷൻ ടെസ്റ്റ് 2

സുറത്തുദ്ദുഖാൻ & സുറത്തുൽ ജാമിയ

Velicham Online

velichamonline.islahiweb.org
velichamsaudionline.com

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്ലാഹി സെന്റർ

facebook.com/velichamsaudionline

youtube.com/velichamsaudionline

44. സു: ദുഖാൻ(سورة الدخان)

അനുഗൃഹീതമായ ഒരു രാത്രിയാണ് കൂർആന്റെ അവതരണം,

ആ രാത്രിയിൽ എല്ലാ കാര്യവും വേർതിരിച്ച് വിവരിക്കപ്പെടും 4373

ആകാശത്തുനിന്നുള്ള പുകയെയും, ഏറ്റവും വലിയ ഒരു

പിടിത്തത്തെയും കുറിച്ച് മുശ്ശികുകൾക്ക് താക്കീത് 4377

ഫിർഔന്റെ ജനതയെ പരീക്ഷിച്ചതും, അവർ മുക്കിനശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും 4381

പാപികൾക്ക് നരകത്തിൽവെച്ച് ലഭിക്കുന്ന ഭക്ഷണവും കറോരശിക്ഷകളും.....4390

ഭയഭക്തൻമാർക്ക് സ്വർഗത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾ 4392

ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടി കൂർആനെ എളുപ്പരുപത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു 4394

45. സു: ജാമിയ: (سورة الجاثية)

അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകൾ കേട്ടിട്ട് അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവർക്ക് താക്കീത്	4401
ആകാശഭൂമികളിലുള്ളതെല്ലാം അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്ക് കീഴ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്	4404
ഇസ്റാഇലുകൾക്ക് വേദഗ്രന്ഥവും മറ്റും കൊടുത്തിട്ടും അവർ ഭിന്നിച്ചു.....	4407
നബിﷺക്ക് ഒരു നിയമസംഹിത നൽകിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ ഇഷ്ടകളെ തുടരേണ്ടതില്ല.....	4408
ദുഷ്കർമികളുടെയും സൽകർമികളുടെയും ജീവിതമരണങ്ങൾ ഒരുപോലെയാവുകയില്ല.....	4410
സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തെ ദൈവമാക്കിയവന് നേർമാർഗത്തിന്റെ കവാടങ്ങൾ അടക്കപ്പെടും	4411
പ്രകൃതിവാദക്കാരുടെ പക്കൽ അവരുടെ ഊഹം മാത്രമേ തെളിവുള്ളൂ	4414
ഓരോ സമുദായവും മഹ്ശറിൽവെച്ച് അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥമനുസരിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും.....	4416

سورة الدخان

44. സുറത്തുദുഖാൻ

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 59 - വിഭാഗം (റുകുഅ്) 3

പരമകാരുണികനും, കരുണാധിപനുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿1﴾ ഹാ മീം .

حَمْ

﴿2﴾ സ്പഷ്ടമായ വേദഗ്രന്ഥം തന്നെയാണു (സത്യം)!

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

﴿3﴾ നിശ്ചയമായും, നാം അതിനെ ഒരു അനുഗൃഹീത രാത്രിയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَرَّكََةٍ إِنَّا كُنَّا

(കാരണം:) നാം മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നവരാകുന്നു.

مُنذِرِينَ

﴿4﴾ യുക്തിമത്തായ എല്ലാ കാര്യവും അതിൽ [ആ രാത്രിയിൽ] വേർതിരിച്ചു വിവരിക്കപ്പെടുന്നു;

فِيهَا يُفَرَّقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

﴿5﴾ -നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള കൽപനയായിക്കൊണ്ട്. (കാരണം:) നാം ദൂതനും നൽകുന്ന [റസൂലുകളെ അയക്കുന്ന] വരാകുന്നു;

أَمْراً مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

وَعِ

﴿6﴾ നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള കാരുണ്യമായിക്കൊണ്ട്, നിശ്ചയമായും, അവൻ തന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനും.

رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ

(7) അതായത്, ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിന്റെയും രക്ഷിതാവിന്റെ (കാരുണ്യം);- നിങ്ങൾ ദുഃഖവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا

بَيْنَهُمَا ۖ إِنَّ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٧﴾

(8) അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല; അവൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും, മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവും, നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻമാരായ പിതാക്കളുടെ രക്ഷിതാവാകുന്നു (അവൻ).

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ 3. സ്പഷ്ടമായ 3. الْمُبِينِ തന്നെ ഗ്രന്ഥം وَالْكِتَابِ (2) ഹാമീം (1) നിശ്ചയമായും നാം അത് അവതരിപ്പിച്ചു لَيْلَةٍ ഒരു രാത്രിയിൽ അനുഗൃഹീതമായ, ആശീർവദിക്കപ്പെട്ട إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നവർ (4) فِيهَا അതിൽ يُفْرَقُ വേർതിരിക്കപ്പെടുന്നു, വിവേചിക്കപ്പെടും كُلُّ أَمْرٍ എല്ലാ കാര്യവും حَكِيمٍ യുക്തിമത്തായ, തത്വപൂർണ്ണമായ, ബലവത്തായ (5) عِنْدَنَا കല്പനയായിട്ട്, കാര്യമെന്നനിലക്ക് നമ്മുടെ പക്കലുള്ള إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും നാം ആകുന്നു مُرْسِلِينَ അയക്കുന്നവർ, ദൂതരും നൽകുന്നവർ (6) إِنَّهُ هُوَ അവൻ അറിയുന്നവൻ (7) رَبِّ السَّمَوَاتِ അതായത് ആകാശങ്ങളുടെ രണ്ടിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിന്റെയും നിങ്ങളാണെങ്കിൽ إِنَّ كُنْتُمْ (ഉറച്ച) വിശ്വാസികൾ (8) لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ആരാധ്യനുമില്ല അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു وَيُمِيتُ മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബാണ് رَبُّ آبَائِكُمْ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളുടെയും റബ്ബാണ് الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികൻമാരായ

വാചകഘടനയിൽ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്ന ഈ വചനങ്ങളിൽ പല വിഷയങ്ങളും അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. വക്രതയും കെട്ടിപ്പിണക്കവും കൂടാതെ വിഷയങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായി വിവരിക്കുന്ന വിശുദ്ധ ക്യാർത്തന്റെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ആ ഗ്രന്ഥം ഒരു അനുഗൃഹീത രാത്രിയിലാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നതെന്നും, ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്നതും, അവർക്ക് നേരിടുവാ

നിരിക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയാണ് അതിന്റെ അവതരണോദ്ദേശ്യമെന്നും 2 ഉം 3 ഉം വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

‘അനുഗൃഹീതമായ ഒരു രാത്രി’(ليلة مباركة) കൊണ്ട് വിവക്ഷ റമദാൻ മാസത്തിൽ ലൈലത്തുൽ കദ്ർ(ليلة القدر) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ദിവസമത്രെ. കൂർആൻ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് റമദാൻ മാസത്തിൽ ആണെന്ന് (شهر رمضان الذي أنزل فيه القرآن) സൂറത്തുൽ ബകറഃയിലും, അതിനെ ലൈലത്തുൽ കദ്റിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് (إننا أنزلناه في ليلة القدر) സൂറത്തുൽ കദ്റിലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ശഅ്ബാൻ മാസത്തിലെ പതിനഞ്ചാം രാത്രിയാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് ചിലർ പറയാറുള്ളത് ശരിയല്ലെന്ന് പ്രധാനപ്പെട്ട മുഹസ്സിറുകളെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് ഇതുകൊണ്ടാകുന്നു.

നബിﷺ-ക്ക് പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചത് മുതൽ 23 കൊല്ലക്കാലംകൊണ്ടായിരുന്നു കൂർആന്റെ അവതരണം പൂർത്തിയായതെന്ന വസ്തുത പ്രസിദ്ധമാണ്. രാവു പകലും, നാട്ടിലും യാത്രയിലും, ഗ്രീഷ്മത്തിലും വസന്തത്തിലുമെന്നീ വ്യത്യാസമൊന്നും കൂടാതെ, സന്ദർഭത്തിനും ആവശ്യത്തിനും അനുസരിച്ചായിരുന്നു അത്. എന്നിരിക്കെ, ഒരു രാത്രിയിൽ കൂർആൻ അവതരിപ്പിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം എന്താണ്? ഈ വിഷയത്തിൽ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളാണ് പ്രസക്തമായിട്ടുള്ളത്.

1) അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനരേഖയാകുന്ന മൂലഗ്രന്ഥത്തി(أم الكتاب)ൽ നിന്ന്- അഥവാ ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂദി(الوح المحفوظ)ൽ നിന്ന് -കൂർആന്റെ മുഴുവൻ ഭാഗവും അടുത്ത ആകാശലോകത്തേക്ക് ആ രാത്രിയിൽ അവതരിപ്പിച്ചു; പിന്നീട് ആവശ്യാനുസരണം കുറേയ്ക്കായി നബിﷺ-ക്ക് അവിടെനിന്ന് അവതരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) മുതലായവരുടെ വ്യാഖ്യാനമാണിത്. മുഹസ്സിറുകളിൽ അധികമാളുകളും ഈ അഭിപ്രായമാണ് സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നത്. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്ന് ഹാകിം, ബൈഹകീ, നസാഇ, തബ്റാനീ (റ) മുതലായ പല മഹാൻമാരും ഇത് നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. (كما في الإله) ഇതാണ് ശരിക്കും സ്വീകാര്യവുമായ അഭിപ്രായമെന്ന് ഇമാം അസ്കലാനീ (റ) പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

2) കൂർആന്റെ അവതരണം ആരംഭിച്ചത് പ്രസ്തുത രാത്രിയിലാകുന്നുവെന്നാണ് ഇമാം ശുഅബീ (റ) മുതലായവരുടെ വ്യാഖ്യാനം. പല മുഹസ്സിറുകളും ഈ അഭിപ്രായമാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളും തമ്മിൽ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യമില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് രണ്ടും ശരിയായിരിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലതാനും. الله أعلم

പക്ഷേ, ഹിറാഗൃഹയിൽവെച്ച് നബിﷺ-ക്ക് ഒന്നാമതായി കൂർആൻ അവതരിച്ചത് ഏത് ദിവസത്തിലായിരുന്നുവെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുവാൻ മതിയായ

തെളിവുകളില്ല. റമദാൻ പതിനേഴായിരുന്നുവെന്നാണ് സൂക്ഷ്മാന്വേഷികളായ ചില പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നത്. അതല്ല, റമദാന്റെ ഒടുവിലത്തെ പത്തിൽ ഒരു രാത്രി യായിരുന്നുവെന്നാണ് മറ്റൊരഭിപ്രായം. ഇതിനെപ്പറ്റി സുറത്തുൽ കദ്റിൽവെച്ച് കുറെക്കൂടി വിവരം പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. **إِشَاءَ اللَّهِ** ഏതായാലും, ആ രാത്രി യെപ്പറ്റി അനുഗൃഹീതമായത്- അഥവാ ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ടത് (مباركة) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതിൽ അടങ്ങിയ തത്വം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. യുക്തിമത്തായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ആ രാത്രിയിൽ വേർതിരിച്ച് വിവേചനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. (فيها يفرق كل امر حكيم) ഇതാണ്.

كل امر حكيم എന്ന വാക്കിന് യുക്തമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും എന്നും ബലവത്തായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും എന്നും ഉദ്ദേശ്യർത്ഥങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 'നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള കല്പനയായിക്കൊണ്ട്' (أمر من عندنا) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ട് രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിനാണ് കൂടുതൽ ന്യായം കാണുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ളതാകയാൽ മാറ്റത്തിരുത്തുകൾക്കോ, ഏതെങ്കിലും ന്യൂനതകൾക്കോ ഇടമില്ലാത്തവിധം സുശക്തവും ബലവത്തുമായ കാര്യങ്ങൾ ആ രാത്രിയിൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വിവരിക്കപ്പെടുമെന്ന് ഈ വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും മൂലരേഖയായ 'ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂദി'ൽ നിന്ന് അതത് കൊല്ലങ്ങളിൽ ലോകത്ത് നടക്കുന്നതും, നടക്കേണ്ടതുമായ കാര്യങ്ങൾ മലക്കുകൾക്ക് ആ രാത്രിയിൽ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുമെന്നാണ് 4-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനമായി പ്രധാന മുഹസ്സിറുകൾ പൊതുവിൽ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇബ്നു ഉമർ (റ), മുജാഹിദ് (റ), അബൂമാലിക് (റ), ദാഹ്റാക് (റ) തുടങ്ങിയവർ പ്രസ്താവിക്കുന്നതും അതുതന്നെയാകുന്നു. ലൈലത്തുൽ കദ്ർകൊല്ലംതോറും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വിശേഷരാത്രിയാണെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനം എന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. കൂർആൻ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയ ആ ഒരേ ഒരു രാത്രിക്കാണ് 'ലൈലത്തുൽ കദ്ർ' എന്ന് പറയുന്നതെന്നത്രെ മറ്റു ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. കൂർആന്റെ അവതരണംമുഖേന, സത്യാസത്യവിവേചനവും, ലോകർക്ക് വേണ്ടുന്ന മാർഗദർശനവും നൽകുവാൻ ആരംഭിച്ചതിനെയാണ് ഈ വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് എന്നുമാണ് ഈ അഭിപ്രായക്കാർ പറയുന്നത്.

ലൈലത്തുൽ കദ്റിൽ കൂർആൻ അവതരിപ്പിച്ചുവെന്ന് പറഞ്ഞത് കൂർആൻ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുവെച്ചാൽപോലും ലൈലത്തുൽ കദ്ർ കൊല്ലംതോറും ആവർത്തിക്കുമെന്നുള്ളതിന് അത് വിരുദ്ധമാകുന്നില്ല. പ്രബലവും പ്രസിദ്ധവുമായ പല ഹദീസുകൾ മുഖേനയും സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളതുമാണത്. കൂർആന്റെ വാചകങ്ങൾ ഇതിന് ബലം കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂർആന്റെ അവതരണത്തെപ്പറ്റി നാം അതിനെ അവതരിപ്പിച്ചു (إِشَاءَ اللَّهِ) എന്ന് ഭൂതകാലരൂപത്തിലാണ് ഇവിടെയും സൂ: കദ്റിലും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അവതരിപ്പിച്ചുവെന്ന് പറഞ്ഞത് ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂദിൽനിന്ന് ആകാശത്തിലേക്ക് അവതരിപ്പിച്ചതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകട്ടെ, നബിﷺ അവതരി

പിച്ഛം കൊടുക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകട്ടെ, പ്രസ്തുത രാത്രിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ അതിൽ വേർതിരിച്ച് വിവരിക്കപ്പെടുന്നു (فِيهَا يُفْرَقُ) എന്ന് ഇവിടെയും, ആ രാത്രിയിൽ മലക്കുകൾ ഇറങ്ങുമെന്നും മറ്റും (تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ) സുറത്തുൽ ക്വദ്റിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഇത് പോലെയുള്ള ക്രിയാരൂപങ്ങൾ വർത്തമാനകാലത്തെയോ ഭാവികാലത്തെയോ ആണ് കുറിക്കുന്നതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അപ്പോൾ, മലക്കുകളുടെ വരവും, കാര്യങ്ങളെ വേർതിരിക്കലും ഒരിക്കൽ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നല്ല- ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും എന്നത്രെ- ഈ വാക്കുകൾ നേർക്കുനേരെ കാട്ടിത്തരുന്നത്. ഹദീമുകളിലാണെങ്കിൽ ഈ സംഗതി തുറന്നഭാഷയിൽ വ്യക്തമായിത്തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം സുറത്തുൽ ക്വദ്റിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വരുന്നതാണ്. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**

ലോകരുടെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും, ആവശ്യങ്ങളും കണ്ടറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. അവന്റെ കാര്യം നിമിത്തമാണ് അവൻ കൂർത്തൻ മുതലായ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചും, പ്രവാചകന്മാരെ അയച്ചും ജനങ്ങൾക്ക് സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിക്കുന്നത്. അവനാണ് സർവ്വലോകനിയന്താവും, ആരാധനക്കർഹനും എന്നൊക്കെയാണ് തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം.

﴿9﴾ എങ്കിലും, അവർ [അവിശ്വാസികൾ] സംശയത്തിൽ (പെട്ട്) കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿٩﴾

﴿10﴾ അതിനാൽ, ആകാശം സ്വപ്നമായ ഒരു (തരം) പുകയും കൊണ്ടുവരുന്ന ദിവസം നീ പ്രതീക്ഷിക്കുക;-

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ

مُيِّنٍ ﴿١٠﴾

﴿11﴾ അത് മനുഷ്യരെ മുട്ടുന്നതാണ്. ഇത് വേദനയേറിയ ഒരു ശിക്ഷയായിരിക്കും.

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

﴿١١﴾

﴿12﴾ (അവർ പറയും:) ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ, ഞങ്ങളിൽനിന്ന് ശിക്ഷ ഒഴിവാക്കിത്തരേണമേ! നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്.

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا

مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

﴿13﴾ എവിടെനിന്നാണ് അവർക്ക് ഉപദേശം (ഫലപ്രദമാകുന്നത്)? അവരുടെ അടുക്കൽ സ്പഷ്ടമായ ഒരു റസൂൽ [ദൈവദൂതൻ] ചെന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ!-

أَنِي لَهُمُ الذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ

رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

﴿14﴾ എന്നിട്ട് അവർ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് പിൻമാറി ക്ഷെയ്യുകയാണ് ചെയ്തത്. അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: അദ്യുസിപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ, ഭ്രാന്തൻ (എന്നൊക്കെ)!

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ

﴿١٤﴾

﴿15﴾ നാം ശിക്ഷ അൽപമൊന്ന് ഒഴിവാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്. (അവിശ്വാസികളേ) നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ (വീണ്ടും) മടങ്ങുന്നവരാകുന്നു.

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ

عَايِدُونَ ﴿١٥﴾

﴿16﴾ ഏറ്റവും വലിയ പിടുത്തം നാം പിടിക്കുന്ന ദിവസം! നിശ്ചയമായും (അന്ന്) നാം പ്രതികാര (ശിക്ഷ) നടപടി എടുക്കുന്നവരായിരിക്കും.

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا

مُنْتَقِمُونَ ﴿١٦﴾

﴿9﴾ എങ്കിലും (പക്ഷേ) അവർ فِي شَكٍّ സംശയത്തിൽ കളിക്കുകയാണ്, വിളയാടുന്നു ﴿10﴾ അതിനാൽ നീ പ്രതീക്ഷിക്കുക ത്വായ് വരുന്ന ദിവസം تَأْتِي يَوْمَ تَأْتِي പ്രതീക്ഷിക്കുക ആകാശം بِدُحَانٍ ഒരു പുകയും കൊണ്ട് مُبِينٍ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ بَغْشَى النَّاسِ അത് മനുഷ്യരെ മുടും هَذَا ഇത് أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ഒരു ശിക്ഷയാണ് رَنَّا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബെ അങ്ങിളിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കി (തുറവിയാക്കി)ത്തരണേ الْعَذَابِ ശിക്ഷയെ إِنَّا مُؤْمِنُونَ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് ﴿13﴾ أَنِي എങ്ങനെ (എവിടെ നിന്ന്) لَهُم അവർക്ക് رَسُولٌ مُّبِينٌ ഓർമ, ബോധം, ഉപദേശം وَقَدْ جَاءَهُمْ അവർക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട് الذِّكْرَى സ്പഷ്ടമായ ഒരു റസൂൽ ﴿14﴾ ثُمَّ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് അവർ പിൻമാറി (തിരിഞ്ഞുപോയി) وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു مُعَلَّمٌ അദ്യുസിപ്പിക്കപ്പെട്ട (പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട) ഒരുവൻ مَّجْنُونٌ ഭ്രാന്തൻ ﴿15﴾ إِنَّا كَاشِفُو നാം ഒഴിവാ

കുന്ന (തുറവിയാക്കുന്ന) വരാൻ اَلْعَذَابِ ശിക്ഷയെ قَلِيلًا അല്പം, കുറച്ച് اِنْكُرْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ عَذَابُكُمْ മടങ്ങുന്നവരാണ്, ആവർത്തിക്കുന്നവരാണ് ﴿16﴾
 നാം പിടിക്കുന്ന ദിവസം اَلْبَطْشَةُ الْكُبْرَى ഏറ്റവും വലിയപിടുത്തം
 നിശ്ചയമായും നാം പ്രതികാര (ശിക്ഷ) നടപടി എടുക്കുന്നവരാണ്.

ആകാശം പുകകൊണ്ടുവരുന്ന ദിവസം (يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ) എന്ന് പറഞ്ഞത് കഴിഞ്ഞുപോയ ഒരു സംഭവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണോ, കിയാമത്തുനാളിൽ അടയാളങ്ങളിൽ ഒന്നായി വരുവാനിരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണോ എന്ന് വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ രണ്ട് പക്ഷമുണ്ട്. ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ)ന്റെയും മിക്ക കൂർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായവുമാണ്. ഇമാം ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: കിയാമത്ത് നാളിനടുത്തു സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ഒരു പുകയാണ് ഇത് എന്ന് കൂഫായിൽ വെച്ച് ഒരാൾ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനെപ്പറ്റി മസ്റൂക് (مسروق رضى) ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) നോട് ചോദിച്ചു. നിശ്ചയമില്ലാത്തതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു വിനയമായി എന്ന് പറഞ്ഞാൽപോരേ എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു:-

കുറൈശികളുടെ ധിക്കാരം മുഴുത്തപ്പോൾ, മുസ് യൂസുഫ് നബി(അ)യുടെ കാലത്തുണ്ടായതുപോലെയുള്ള ഒരു ക്ഷാമം വഴി അവരെ പാകപ്പെടുത്തണമെന്ന് നബിﷺ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. അങ്ങനെ, ക്ഷാമം പിടിപെടുകയും, അവർ എല്ലാം ശവവും ഭക്ഷിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. പട്ടിണിയുടെ കാഠിന്യം നിമിത്തം മേൽപ്പോട്ട് നോക്കിയാൽ ആകമാനം പുകമുടിയതായി അവർക്ക് തോന്നിയിരുന്നു. ഈ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് തങ്ങളെ ഒഴിവാക്കിത്തരുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും, തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും അവർ നബിﷺ യോട് അപേക്ഷിച്ചു. തിരുമേനി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും മഴ വർഷിച്ച് സുഖം കൈവരുകയും ഉണ്ടായി. ഈ അവസരത്തിലായിരുന്നു اِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا (നാം ശിക്ഷ അല്പം മൊന്ന് ഒഴിവാക്കുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ വീണ്ടും മടങ്ങുന്നവരാണ്.) എന്ന് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചത്. സൗഖ്യം ലഭിച്ചപ്പോൾ അവർ പഴയപടി തന്നെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ يَوْمَ نَبْطِشُ (നാം ഏറ്റവും വലിയ പിടുത്തം പിടിക്കുന്ന ദിവസം! നാം പ്രതികാരശിക്ഷ നടത്തുന്നവരാണ്.) എന്ന വചനം അവതരിച്ചു. അങ്ങനെ, ബദർ യുദ്ധത്തിൽവെച്ച് അല്ലാഹു അവരിൽ ശിക്ഷ നടപടി എടുക്കുകയും ചെയ്തു. (ബു; മു.)

കഴിഞ്ഞുപോയ രണ്ട് സംഭവങ്ങളാണ് പുക(الدخان)യും ഏറ്റവും വലിയ പിടുത്ത(البطشة الكبرى)യും എന്ന് ഈ ഹദീഥിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ഈ ശിക്ഷക്കുള്ള കാരണമാണ് 9-ാം വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള താക്കീതും, അതിന്റെ സ്വഭാവവുമാണ് 10 ഉം 11 ഉം വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

12 -ാം വചനത്തിൽ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് മോചനം നൽകുവാനുള്ള അവരുടെ അപേക്ഷയാണ്. നബിﷺയുടെ ദൗത്യവും, ഉപദേശങ്ങളും സ്വീകരിക്കാത്തതിരിക്കട്ടെ, നബിﷺയെപ്പറ്റി അവർ പല അസംബന്ധങ്ങളും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവനെ ആരൊക്കെയോ എന്തൊക്കെയോ പഠിപ്പിച്ചുവിട്ടതാണ് എന്നും, ഇവനൊരു ഭ്രാന്തനാണ് എന്നുമൊക്കെപ്പറഞ്ഞ് പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണവർ. എന്നിരിക്കെ, ഇപ്പോൾ അവർക്ക് എവിടെ നിന്നാണ് ഈ ബോധം വന്നത്? എന്നത്രെ 13, 14 വചനങ്ങളിൽ ചോദിക്കുന്നത്. ഏതായാലും, കുറച്ച് കാലത്തേക്ക് ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് അവർക്ക് ഒഴിവ് നൽകാം. പക്ഷേ, അവരുടെ മനസ്സ് മടങ്ങിയിട്ടില്ല; അവർ എന്നിയും പഴയ സ്വഭാവം ആവർത്തിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും, എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഒരു പ്രവചനമാണ് 15 -ാം വചനം. വീണ്ടും പഴയ നിലയിലേക്ക് മടങ്ങുന്നപക്ഷം ഉണ്ടാകുന്ന പ്രതികാരശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് 16 -ാം വചനത്തിൽ താക്കീത് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രതികാരശിക്ഷയായിരുന്നു ബദ്രിൽവെച്ച് മുശ്ശിക്ക്കൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നത്.

കിയാമത്തുനാളിന്റെ അടയാളങ്ങളായി നബിﷺ പ്രസ്താവിച്ച കൂട്ടത്തിൽ ഒന്ന് പുക (السخا) യാണെന്ന് ഹുദൈഫ് (റ)യും അബൂഹുറയ്റ (റ)യും പറഞ്ഞതായി മുസ്ലിം (റ) നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ പുകയാണ് ഇവിടെയും ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, വമ്പിച്ച പിടുത്തം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം കിയാമത്തുനാളിലെ പിടുത്തമാണെന്നുമാണ് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) മുതലായ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നുജരീർ (റ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; ഏറ്റവും വലിയ പിടുത്തം എന്ന് പറഞ്ഞത് ബദർ യുദ്ധമാണെന്ന് ഇബ്നു മസ്ഊദ് പറയുന്നു. എന്റെ അഭിപ്രായം അത് കിയാമത്ത് നാളാണെന്നാകുന്നു. ഇബ്നു കമീർ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ)ന്റെ വ്യാഖ്യാനം അനുസരിച്ച് ഒരു പുക യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, പട്ടിണിയുടെ കാര്യം നിമിത്തം മേല്പോട്ട് നോക്കിയാൽ പുക മുടിയ പ്രതീതി ക്വറെശികൾക്ക് തോന്നുക മാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളുവെന്നും വ്യക്തമാണ്. കൂർആനിലാകട്ടെ, ആകാശം പുക കൊണ്ടുവരുമെന്നും, അത് സ്പഷ്ടമായ പുകയായിരിക്കുമെന്നും ആ പുക മനുഷ്യരെ മുടുമെന്നും, ഇത് വേദനയേറിയ ഒരു ശിക്ഷയാണെന്നും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇത് കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ന്റെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് കൂടുതൽ പ്രസക്തി കാണുന്നത്. എനി, ഈ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച പുക ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) പ്രസ്താവിച്ച അതേപുക തന്നെയാണെന്നുവെച്ചാലും, കിയാമത്തുനാളിൽ മറ്റൊരു പുക- നബിവചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട പുക- വേറെയും ഉണ്ടാകുന്നതിന് വിരോധമില്ല. എല്ലാറ്റിലും വെച്ച് ഏറ്റവും വമ്പിച്ച പിടുത്തത്തിന്റെ ദിവസം അതാണല്ലോ. കിയാമത്തുനാളിൽ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിക്കൊടുത്താൽ ഞങ്ങൾ മേലിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് അവിശ്വാസികൾ അപേക്ഷിക്കുമെന്നും, ഐഹികജീവിതത്തിലേക്ക് രണ്ടാമത് മടക്കിയാലും അവർ പഴയ നിലതന്നെ ആവർത്തിക്കുമെന്നും കൂർആൻ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളതുമാകുന്നു. الله أعلم

﴿17﴾ തീർച്ചയായും, ഇവരുടെ മുമ്പ് ഫിരഓന്റെ ജനതയെ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തുകയറുകയുണ്ടായി. മാനുനായ ഒരു ദൂതൻ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയും ചെയ്തു.

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ

وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾

﴿18﴾ (ദൂതം ഇവയാണ്:) അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാന്മാരെ എനിക്ക് വിട്ടുതന്നേക്കുവിൻ; നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ ഒരു ദൂതലാകുന്നു എന്നും:-

أَنْ أَدُودًا إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ

رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾

﴿19﴾ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ തിരിൽ ഔന്നത്യം [പൊങ്ങച്ചം] കാണിക്കരുത്; നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സ്വപക്ഷമായ (അധികൃതലക്ഷ്യം) കൊണ്ടുവന്നു തരാം എന്നും.

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي ءَاتِيكُمْ

بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ﴿١٩﴾

﴿20﴾ നിങ്ങൾ എന്നെ എറിഞ്ഞാട്ടുന്നതിനെപ്പറ്റി എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും രക്ഷിതാവായുള്ളവനിൽ ഞാൻ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു.

وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ

﴿٢٠﴾

﴿21﴾ നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, എന്നെ നിങ്ങൾ വിട്ടുകൊണ്ടുപോയിക്കൊള്ളുവിൻ.

وَإِنْ لَّمْ تَتُومِنُوا لِي فَاَعْتَرِلُونِ ﴿٢١﴾

﴿17﴾ തീർച്ചയായും നാം പരീക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി ഇവരുടെ മുമ്പ് ഫിരഓന്റെ ജനതയെ **وَجَاءَهُمْ** അവർക്ക് ചെല്ലുക (വരുക)യും ചെയ്തു **رَسُولٌ كَرِيمٌ** മാനുനായ ഒരു ദൂതൻ ﴿18﴾ നിങ്ങൾ വിട്ടുതരുവിൻ (ചേർത്തുതരുവിൻ) **إِنِّي** എനിക്ക്, എന്നിലേക്ക് **عِبَادَ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാന്മാരെ **إِنِّي لَكُمْ** നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വരാം, തരാം **رَسُولٌ أَمِينٌ** പ്രത്യക്ഷമായ അധികൃതലക്ഷ്യംകൊണ്ട് ﴿19﴾ നിങ്ങൾ ഔന്നത്യം (പൊ

അച്ചം) കാട്ടരുതെന്നും عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ إِنِّي ءَاتِيكُمْ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വരാം, തരാം بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ പ്രത്യക്ഷമായ അധികൃതലക്ഷ്യം കൊണ്ട് ﴿20﴾ وَإِنِّي عُنْتُ ഞാൻ ശരണം (രക്ഷ) പ്രാപിക്കുന്നു بَرِيٍّ എന്റെ രബ്ബിൽ وَرَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ രബ്ബ് تَرْجُمُونَ അറിഞ്ഞാട്ടെന്ന എറിഞ്ഞാട്ടെന്ന (എറിഞ്ഞുകൊല്ലുന്ന)തിനെപ്പറ്റി ﴿21﴾ وَإِن لَّمْ تَتُؤْمِنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ لِي എന്നെ (ഞാൻ പറയുന്നത്) فَاعْتَرِلُونِ നിങ്ങളെന്നെ വിട്ടു (അകന്നു) പോകുക

ഇസ്റാഹൂലൂരെ മർദ്ദിക്കുന്നത് നിറുത്തൽ ചെയ്യുകയും അവരെ തന്നോടൊപ്പം (ഫലസ്തീനിലേക്ക്) വിട്ടയക്കുകയും വേണമെന്ന് മൂസാ നബി (അ) ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. (താഹാ: 47) അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻമാരെ വിട്ടുതരണം എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യവും അതുതന്നെയാകുന്നു. എറിഞ്ഞാട്ടുക എന്നർത്ഥം കൽപിച്ച ترجمون എന്ന പദത്തിന് എറിഞ്ഞുകൊല്ലുക, ബഹിഷ്കരിക്കുക, മർദ്ദിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളും വരാവുന്നതാണ്. ഞാൻ പറയുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെന്നെ സ്വൈരം കെടുത്താതിരിക്കുകയെങ്കിലും വേണമെന്നും അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചു. ഫിർഔനും ജനതയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ഒന്നും ചെവിക്കൊണ്ടില്ല; അവർ ധിക്കാരം തുടരുകതന്നെ ചെയ്തു.

﴿22﴾ അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം തന്റെ രബ്ബിനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു); ഇക്കൂട്ടർ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനതയാണ്! [വേണ്ടുന്ന നടപടി എടുക്കണം!] എന്ന്.

فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ

﴿23﴾ (രബ്ബ് മറുപടി നൽകി:) എന്നാൽ, നീ എന്റെ അടിയാൻമാരെയും കൊണ്ട് ഒരു രാത്രിയിൽ രാപ്രയാണം ചെയ്യുക; നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ പിൻതുടരപ്പെടുന്നവരായിരിക്കും.

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ

مُتَّبِعُونَ

﴿24﴾ തുറന്ന് വിശാലമായ നിലയിൽ സമുദ്രത്തെ നീ വിട്ടുപോകുകയും ചെയ്യുക.

وَأَتْرِكِ الْبَحَرَ رَهْوًا

നിശ്ചയമായും, അവർ മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സൈന്യമാകുന്നു.

إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ

﴿22﴾ أَنْ هَتُولَا ۖ تَنْهَىٰ تന്റെ രഞ്ചിനെ അപ്പോഴദ്ദേഹം, വിളിച്ചു, പ്രാർത്ഥിച്ചു
 ഇക്കൂട്ടരാണെന്ന് قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനത **﴿23﴾** فَاسْرِ എന്നാൽ നീ
 രാവുയാത്ര ചെയ്യുക بَعْدَ ۖ എന്റെ അടിയാന്മാരെയും കൊണ്ട് لَيْلًا രാത്രിയിൽ
 നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ مُتَّبِعُونَ പിൻതുടരപ്പെടുന്നവരാണ് **﴿24﴾** وَاتْرَكَ ۖ നീ
 വിട്ടുപോകുക (ഉപേക്ഷിക്കുക)യും ചെയ്യുക اَلْبَحْرَ സമുദ്രത്തെ تَوَرَّاهُ തുറന്നതായി,
 വിശാലമായതായി, ശാന്തമായി اِنْهَمَّ നിശ്ചയമായും അവർ جُنْدٌ ഒരു സൈന്യമാ
 ണ്, പട്ടാളമാണ് مُغْرَقُونَ മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരായ

ഒരു രാത്രി ഇസ്റാഹൂലയുരെയും കൂട്ടി രഹസ്യമായി പുറപ്പെട്ട് കടന്നു പോകണം. നിങ്ങൾ അക്കരെ പറ്റുവോഴേക്കും ഫിർഔനും ജനതയും നിങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വരും, നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സമുദ്രത്തിൽ തുറക്കപ്പെടുന്ന മാർഗ്ഗത്തിൽകൂടി അവർ നിങ്ങളെ പിൻതുടർന്നുവരുമാറ് ആ സമുദ്രമാർഗ്ഗം തുറന്നിരുന്നുവെങ്കിലും, അവരതിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ വെള്ളം അന്യോന്യം കൂട്ടി മുട്ടി അവർ മുങ്ങി നശിച്ചുകൊള്ളും എന്ന് സാരം. മൂസാ നബി (അ)യോട് സമുദ്രത്തെ വടികൊണ്ട് അടിക്കുവാൻ കൽപ്പിച്ചതും, അപ്പോൾ സമുദ്രജലം മലന്തിണ്ണപോലെ ഇരുവശത്തേക്കും ചിറച്ചുനിന്നതും, ആ വഴിയിൽ കൂടി അവർ സമുദ്രം കടന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടതും സു: ത്യാഹായിലും, ശുഅറാഇലും അല്ലാഹു വിവരിച്ചതാണ്.

ഇസ്റാഹൂൽ ജനത സമുദ്രം കടന്ന് കഴിഞ്ഞശേഷം തങ്ങളുടെ പിന്നാലെ ഫിർഔനും കൂട്ടരും വരുന്നത് കണ്ട് അവർ തങ്ങളെ പിടികൂടിയെക്കുമോ എന്ന് ഭയപ്പെടുകയും, സമുദ്രം ആയിത്തീരുവാൻവേണ്ടി മൂസാനബി (അ) വീണ്ടും വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തെ അടിക്കുവാൻ ഉദ്യമിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോഴായിരുന്നു **واترك البحر رهوا** (സമുദ്രത്തെ തുറന്ന് വിശാലമായ നിലയിൽ വിട്ടുപോകുക.) എന്ന കൽപന ഉണ്ടായത് എന്ന് കത്താദഃ (റ) മുതലായവർ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ വാക്യത്തിന് സമുദ്രത്തെ അതിന്റെ പാട്ടിന് വിട്ടേക്കുക (**واترك البحر على حاله**) എന്ന് പ്രധാന മുഹമ്മസ്സിറുകൾ അർത്ഥം നൽകുന്നത്. നേരം പുലർന്നപ്പോഴേക്കും ഫിർഔനും കൂട്ടരും പിന്നാലെ വന്നെത്തിയെന്നും, രണ്ടുകൂട്ടരും പരസ്പരം കണ്ടുതുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇസ്റാഹൂലൂർ മൂസാ നബി (അ)യോട് സങ്കടപ്പെട്ടുവെന്നും, അദ്ദേഹം അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ചുവെന്നും ശുഅറാഖ് 61- 63 ലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ, ചിറച്ചിനിൽക്കുന്ന സമുദ്രജലം തമ്മിൽ കൂട്ടി ആ മാർഗം അടഞ്ഞുകാണുവാൻ ഇസ്റാഹൂലൂർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്.

മൂസാ നബി (അ)യും ഇസ്‌റാഹൂല്യരും ചെങ്കടൽ കടന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടത് ഒരു അസാധാരണ സംഭവമെന്നുമല്ലെന്നും അവർ സമുദ്രത്തിൽ ആഴം കുറഞ്ഞ

സ്ഥലങ്ങളിൽക്കൂടി വടി കുത്തി രക്ഷപ്പെട്ടതാണെന്നും, ഫിർഔനും കൂട്ടുകാരും മകളെ, മുമ്പും പിമ്പും നോക്കാതെ ദ്രുതഗതിയിൽ സമുദ്രത്തിൽ ഇറങ്ങി നടന്നതുകൊണ്ട് ഒരു കയത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോയതാണെന്നും മറ്റും തനിപരിഹാസ്യവും ബാലിശവുമായ ചില പുത്തൻ യുക്തിവാദങ്ങൾ അടുത്തകാലത്ത് രംഗപ്രവേശം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെയും, അതിനുവേണ്ടി പല കൂർത്തൻ വാക്യങ്ങളെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തും, കള്ളത്തെളിവുകൾ നിർമിച്ചും അവർ സാഹസപ്പെടുത്തി വന്നിട്ടുള്ളതിനെയും സംബന്ധിച്ച് സു: താഹായുടെ അവസാനത്തിലുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. 24 -ാം വചനത്തിലെ رَٰهٍ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ ഇവർ നടത്തിയ കൃത്രിമങ്ങളും അതിൽ തുറന്നുകാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ സംസാരിക്കുന്നില്ല.

﴿25﴾ എത്രയാണവർ ഉപേക്ഷിച്ച് (വിട്ടു) പോയത്? തോട്ടങ്ങളായും, അരുവികളായും!-

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾

﴿26﴾ കൃഷികളായും, മാന്യമായ വാസസ്ഥലമായും!!-

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾

﴿27﴾ സുഖസൗകര്യമായും !!! അവർ തമ്മിൽ സുഖിയൻമാരായിരുന്നു.

وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ﴿٢٧﴾

﴿28﴾ അപ്രകാരമാണ് (അവരുടെ കലാശം)! വേറെ ഒരു ജനതക്ക് നാം അവയെ(ല്ലാം) അനന്തരാവകാശമാക്കുകയും ചെയ്തു.

كَذَٰلِكَ ۖ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا ءَاخِرِينَ ﴿٢٨﴾

﴿29﴾ എന്നിട്ട്, അവരുടെ പേരിൽ ആകാശവും, ഭൂമിയും കരഞ്ഞില്ല; അവർ കാലതാമസം നൽകപ്പെട്ടവരായതുമില്ല.

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ ﴿٢٩﴾

وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٣٠﴾

﴿25﴾ എത്രയാണവർ ഉപേക്ഷിച്ച് (വിട്ടു)പോയത് مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ തോട്ടങ്ങളായും അരുവി (നീരുറവ)കളും ﴿26﴾ وَزُرُوعٍ വിള(കൃഷി)കളും وَمَقَامٍ കരീം വാസസ്ഥലവും, പാർപ്പിടവും ﴿27﴾ وَنَعْمَةٍ സുഖസൗകര്യവും, അനുഗ്രഹവും كَانُوا فِيهَا അതിൽ അവരായിരുന്നു فَاكِهِينَ സൗഖ്യം അനുഭവിക്കുന്നവർ, സുഖിയൻമാർ ﴿28﴾ كَذَٰلِكَ അപ്രകാരമാണ് وَأَوْرَثْنَاهَا നാമതിനെ അനന്തരമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു قَوْمًا ءَاخِرِينَ വേറെ ഒരു ജനതക്ക് ﴿29﴾ فَمَا بَكَتْ എന്നിട്ട്

കരഞ്ഞില്ല **عَلَيْهِ** അവരുടെ പേരിൽ **السَّمَاءِ** ആകാശം **وَالْأَرْضُ** ഭൂമിയും **وَمَا كَانُوا** അവർ ആയിരുന്നത് (ആയതു)മില്ല **مُنْظَرِينَ** കാലതാമസം (ഒഴിവ്) നൽകപ്പെടുന്നവർ

ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ തോട്ടങ്ങൾ, സമൃദ്ധമായ കൃഷിനിലങ്ങൾ, നാടാകെ സമ്പന്നമാക്കുന്ന നീല ജലാശയങ്ങൾ സുഖസമ്പൂർണ്ണമായ വാസസ്ഥലങ്ങൾ, മണിമാളികകൾ എന്നിങ്ങനെ ജീവിതത്തിന്റെയും ആഡംബരത്തിന്റെയും കണക്കറ്റ ഉപാധികളെ എന്നെന്നേക്കുമായി ഈജിപ്തിൽ മറ്റുള്ളവർക്കായി വിട്ടേച്ചു കൊണ്ടാണവർ ചെങ്കടലിൽ മുങ്ങി നശിച്ചത്. ലോകചരിത്രത്തിൽ ഇണ കാണാത്ത ഒരു മഹാ സംഭവമായിരുന്നു അത്. ഫിർഔന്റെയും ജനതയുടെയും മുൻനിലനോക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഇതുകണ്ട് ആകാശവും ഭൂമിയും പൊട്ടിക്കരയേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നുവേണം പറയുവാൻ. പക്ഷേ, അതൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. അവർക്കുവേണ്ടി കണ്ണുനീരൊഴുക്കുവാൻ ആരും ഉണ്ടായതുമില്ല. കാരണം, ഭൂമിയിൽ അവരുടേതായ സൽപ്രവർത്തനങ്ങളൊന്നും അവശേഷിച്ചിട്ടില്ല. ആകാശത്തേക്ക് അവരുടെ സൽക്കർമ്മങ്ങളൊന്നും കയറിപ്പോയിട്ടുമില്ല. അവരുടെ ഇതപര്യന്തമുള്ള പ്രതാപത്തെ ഓർത്തോ, ഇപ്പോഴത്തെ ദാരുണാവസ്ഥ ഓർത്തോ ഫിർഔൻ പശ്ചാത്തപിച്ചുനോക്കി. പക്ഷേ, ഇതുവരെയും ധിക്കാരം പ്രവർത്തിക്കുകയും കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോഴാണോ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നത്?! എന്നായിരുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള മറുപടി. (സു: യൂനുസ് 91)

ഐശ്വര്യം, സമൃദ്ധി, പരിഷ്കാരം, ഭൗതികപ്രതാപം എന്നീ തുറകളിൽ ക്രിസ്തബ്ദത്തിന് ഏകദേശം നാലായിരം കൊല്ലം മുതൽക്കേ വളരെ കീർത്തിയാർജ്ജിച്ച രാജ്യമാണ് ഈജിപ്ത്. പൗരാണികചരിത്രത്തിൽ മാത്രമല്ല, ആധുനിക ചരിത്രത്തിലും ഈജിപ്തിന്റെ സ്ഥാനം പ്രസിദ്ധമാണ്. ലോകപ്രസിദ്ധമായ നീലനദിയും, അതിന്റെ നിരവധി ശാഖോപശാഖകളും, അവയ്ക്കിടയിൽ പച്ചവിരിച്ച് പരന്നുകിടക്കുന്ന ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളും അല്ലാഹു ആ രാജ്യത്തിന് നൽകിയ വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹമത്രെ. പ്രകൃത്യാതന്നെ അല്ലാഹു നൽകിയ ഈ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നീലനദിയുടെ പല അണക്കെട്ടുകൾമൂലം പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അസ്വാൻ അണക്കെട്ട് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതും, ലോകത്തെ അണക്കെട്ടുകളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വമ്പിച്ചതും ഭീമവുമായ ഒരു അണക്കെട്ടുകെട്ടി നീലനദിയിലെ വെള്ളം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ലക്ഷക്കണക്കിൽ ഏക സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിനിലങ്ങളാക്കി മാറ്റുവാനുള്ള സംരംഭങ്ങൾ ഈജിപ്തിൽ ഇപ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വളരെക്കാലം നീണ്ടുനിന്ന ഫറോവാ രാജവംശത്തിനുശേഷം, ആ രാജ്യത്തെ പലരും ഭരിച്ചുപോന്നിട്ടുണ്ട്. അശ്ശൂരികൾ, ബാബിലോണ്യർ, അബിസീനിയക്കാർ, പേർഷ്യക്കാർ, ഗ്രീക്കുകാർ, എന്നിവരും, പിന്നീട് റോമാക്കാരും, പിന്നീട് അറബികളും ഭരിച്ചു. പിന്നീട് തുല്യൻകാർ, ഇഖ്ശീദികൾ, ഫാത്തിമികൾ, അടിമരാജാക്കൾ, തുർക്കികൾ, ഫ്രാൻസുകാർ, ഇംഗ്ലീഷുകാർ എന്നിവരെല്ലാം അവിടെ ആധിപത്യം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

വിഭാഗം- 2

﴿30﴾ തീർച്ചയായും, ഇസ്റാഹൂൽ സന്തതികളെ നിന്ദ്യമായ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി;-

﴿31﴾ അതായത്, ഫിരഔനിൽനിന്ന്. കാരണം, അവൻ അതിരുകവിഞ്ഞവരിൽപ്പെട്ട ഒരു പൊങ്ങച്ചക്കാരനായിരുന്നു.

﴿32﴾ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ ലോകരെക്കാൾ അവരെ നാം (ഉത്തമൻമാരാക്കി) തിരഞ്ഞെടുക്കുകയുണ്ടായി.

﴿33﴾ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്നും വ്യക്തമായ പരീക്ഷണം ഉൾക്കൊള്ളുന്നവ (പലതും) അവർക്ക് നാം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ

الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾

مِنْ فِرْعَوْنَ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِّنَ

الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ

الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾

وَأَتَيْنَهُم مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَلٌ

مُبِينٌ ﴿٣٣﴾

﴿30﴾ തീർച്ചയായും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി ഇസ്റാഹൂൽ സന്തതികളെ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ നിന്ദ്യമായ, അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന ﴿31﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ അതായത് ഫിരഔനിൽ നിന്ന് إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا നിശ്ചയമായും അവനായിരുന്നു പൊങ്ങച്ചക്കാരൻ, ഉന്നതൻ, ഗർവ്വിഷ്ഠൻ مِنَ الْمُسْرِفِينَ അതിരുകവിഞ്ഞവരിൽപ്പെട്ട ﴿32﴾ وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ അവരെ നാം തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്, ഉത്തമമാക്കുകയുണ്ടായി അറിവോടെ (അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്) عَلَى الْعَالَمِينَ ലോകരെക്കാൾ ﴿33﴾ وَأَتَيْنَهُم مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ ബലതന്ത്രമായ പരീക്ഷണം നാം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു مُبِينٌ സ്പഷ്ടമായ പരീക്ഷണം

അവരുടെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും അറിഞ്ഞും, കണക്കിലെടുത്തുംകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അവരുടെ കാലത്തുള്ള ഇതര സമുദായങ്ങളെക്കാൾ അവർക്ക് പല ശ്രേഷ്ഠതകളും നൽകി അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചത്. എത്രയോ പ്രവാചകൻമാ

രും, രാജാക്കളും അവരിൽ ഉണ്ടായി. കൂടാതെ നിയമപ്രമാണവും വേദഗ്രന്ഥവുമായ തുറാത്ത് ലഭിച്ചതും, സീനാതാഴ്വരയിൽ വെച്ച് മന്നായും സൽവായും (ഒരുതരം പക്ഷിയും കട്ടിത്തേനും)ലഭിച്ചതും, മേഘത്തണൽ നൽകിയതും -അങ്ങനെ പലതും- ഇസ്റാഹൂല്യർക്ക് ലഭിച്ച പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങളത്രെ. സംസ്കാരത്തിലും, പരിഷ്കാരത്തിലും മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ച് അവർ മുമ്പിലായിരുന്നു. ഇതര സമുദായങ്ങൾക്ക് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത പല പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അല്ലാഹു അവർക്ക് കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയുമുണ്ടായി. അതെല്ലാം അവർ എങ്ങനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമെന്നുള്ള ഒരു പരീക്ഷണവും കൂടിയിരുന്നു അത്. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അറബി മുശ്ശികുകളെപ്പറ്റി പറയുന്നു:

﴿34﴾ നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ (ഇതാ) പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു:

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ

﴿35﴾ കാര്യം; നമ്മുടെ ഒന്നാമത്തെ മരണമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ഇല്ല; നാം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരുമല്ല.

إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ

بِمُنْشَرِينَ

﴿36﴾ എന്നാൽ, (അങ്ങനെയുണ്ടെങ്കിൽ) നമ്മുടെ പിതാക്കളെ നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ- നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ

فَاتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

﴿34﴾ നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ പറയുന്നു ﴿35﴾ അത് (കാര്യം) അല്ല, ഇല്ല مَوْتُنَا الْأُولَى നമ്മുടെ മരണമല്ലാതെ ഒന്നാമത്തെ നാം അല്ലതാനും بِمُنْشَرِينَ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവർ ﴿36﴾ എന്നാൽ നിങ്ങൾ വരുവിൻ بِآبَائِنَا നമ്മുടെ പിതാക്കളെക്കൊണ്ട് إِنْ كُنْتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ صَادِقِينَ സത്യവാൻമാർ

മരണത്തോടുകൂടി മനുഷ്യന്റെ കഥ അവസാനിച്ചുപോകുന്നു. പിന്നീട് മറ്റൊരു ജീവിതമോ സുഖദുഃഖമോ ഒന്നും സംഭവിക്കുവാനില്ല എന്നത്രെ മുശ്ശികുകൾ പറയുന്നത്. മരണാനന്തരമുള്ള ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, അതിനെ നിഷേധിക്കുവാൻ അവർ പറയാറുള്ള ഒരു ദുർന്യായമാണ്; അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ മരിച്ചുപോയ നമ്മുടെ പൂർവ്വികൻമാരെ എന്താണ് കാണാത്തത്? അവരെ നിങ്ങളൊന്ന് ഇങ്ങുകൊണ്ടുവരിൻ..... എന്നൊക്കെ മരണാനന്തര

ജീവിതം ഈ ലോകത്ത് വെച്ചല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഈ ന്യായം കേവലം ബാലിശമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അല്ലാഹു അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു:

﴿37﴾ ഇവരാനോ ഉത്തമൻമാർ, അതല്ല, തുഞ്ചന്റെ ജനതയും, അവരുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവരുമോ? - അവരെ(യെല്ലാം) നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (കാരണം) അവർ കുറ്റവാളികളായിരുന്നു.

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

[illegible]

സത്യനിഷേധത്തിന്റെയും അക്രമത്തിന്റെയും കാരണമായി ഇവരെക്കാൾ ഈക്കൻമാരായിരുന്നവരെല്ലാം നമ്മുടെ ശിക്ഷക്ക് പാത്രമായിത്തീർന്നു. അവരുടെ അതേനില ഇവരും തുടരുകയാണെങ്കിൽ, അവരെപ്പോലെ ഇവരും നമ്മുടെ ശിക്ഷക്ക് ബാധ്യസ്ഥരായിത്തീരുമെന്ന് ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നുസാരം.

ഈജിപ്തിലെ കിങ്ങ്ത്തീ (കൊപ്തീ) രാജാക്കൾക്ക് ഫിർഔന്മാർ (الفراعنة) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നതുപോലെ, യമനിലെ ഒരു പുരാതന രാജകുടുംബത്തിന് തുബ്ലുകൾ (التبلي) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തബ്ദത്തിനു 115 കൊല്ലം മുമ്പുമുതൽ ക്രിസ്തബ്ദം 525 വരെയുള്ള 640 കൊല്ലക്കാലം യമനും പരിസരങ്ങളും വളരെ പ്രശസ്തമാവണം ഇവർ ഭരിച്ചു പോന്നു. സുലൈമാൻ നബി (അ)യെ സന്ദർശിച്ച ബൽകീസ് രാജനിയും സുറത്തുൽ കഹ്ഫിൽ പ്രസ്താവിച്ച ദുൽകാർനൈനി (ذو القرنين)യാണെന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇഫ്രീകാശും (افريقيش) ഈ രാജവർഗത്തിൽ പെട്ടവരത്രെ. ഈ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച തുബ്ലു (تبلي) ഒരു സൽപുരുഷനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും സദാചാരത്തിലേക്കും ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത വഴിപിഴക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ അബൂ കർബ് എന്ന് അസ്അദ് (أبو كرب) എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ദുൽകാർനൈനി യമൻകാരനായിരുന്നുവെന്ന അഭിപ്രായക്കാരിൽ ചിലരാണ് ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു ദുൽകാർനൈനി എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഒരു നബി വചനത്തിൽ തുബ്ലുനെ നിങ്ങൾ പഴിക്കരുത്; അദ്ദേഹം മുസ്ലിമായിരുന്നു. എന്ന് വന്നിട്ടുണ്ട്. (അ; ത.പ.) ആയിരം (൨) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തുബ്ലു

ഒരു സൽപുരുഷനായിരുന്നു. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിച്ച് പറഞ്ഞതും, അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കാതിരുന്നതും കണ്ടുകൂടേ! (ഹാകിം.).

﴿38﴾ ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളവയെയും നാം കളിച്ചുകൊണ്ട് (വ്യഥാ) സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയല്ല.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْبٍ

﴿39﴾ (ന്യായമായ) കാര്യത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ അവ രണ്ടിനെയും നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷേ, അവരിൽ അധികമായും അറിയുന്നില്ല.

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

﴿38﴾ നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല, സൃഷ്ടിച്ചതല്ല السَّمَوَاتِ ആകാശങ്ങളെ, ഭൂമിയെയും وَمَا بَيْنَهُمَا രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതും കളിക്കുന്നവരായി, കളിച്ചുകൊണ്ട് ﴿39﴾ مَا അത് രണ്ടും നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല بِالْحَقِّ (ന്യായ)ത്തോടെയല്ലാതെ أَكْثَرَهُمْ എങ്കിലും അവരിൽ അധികവും لَا അറിയുന്നില്ല

അതിമഹത്തായ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യത്തോടും, വമ്പിച്ച പരിപാടിയോടും കൂടി സൃഷ്ടിച്ചതാണ് ഈ പ്രപഞ്ചവും, അതിലെ സർവ്വചരാചരങ്ങളും. ഗൗരവമേറിയ പല യുക്തിരഹസ്യങ്ങളും അതിലുണ്ട്. അല്ലാതെ, കേവലം ഒരു കളിവിനോദമെന്ന നിലക്ക് വ്യഥാ സൃഷ്ടിച്ചതല്ല. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മിക്ക ജനങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യൻ ജനിക്കുന്നു. കുറെ കഴിയുമ്പോൾ അവൻ മരണമടയുന്നു എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് മറ്റൊന്നും അവർക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ. അങ്ങനെ, അവരുടെ ജീവിതലക്ഷ്യമെന്താണെന്ന് അവർക്ക് എത്തും പിടിയുമില്ലാതിരിക്കുകയാണ് *أفحسبتم أنما خلقناكم عبثا وإنكم إلينا لا ترجعون-المؤمنون* (നിങ്ങളെ നാം വ്യഥാ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകമാത്രമാണെന്നും, നിങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് മടക്കപ്പെടുന്നതല്ലെന്നും നിങ്ങൾ വിചാരിച്ചുവോ?! 23: 115)

﴿40﴾ നിശ്ചയമായും (അന്തിമ) തീരുമാനത്തിന്റെ ദിവസം; അവരെല്ലാവരുടെയും നിശ്ചിത [നിർണായക] സമയമാകുന്നു;-

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ

أَجْمَعِينَ

﴿41﴾ അതായത്, ഒരു ബന്ധുവും (വേറെ) ഒരു ബന്ധുവിന് ഒട്ടും ഉപകരിക്കാത്ത ദിവസം. അവർ, സഹായിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല;

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلَى شَيْءٍ

وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾

﴿42﴾ അല്ലാഹു കരുണചെയ്തവരൊഴികെ. നിശ്ചയമായും, അവൻതന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധിയും.

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ

الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾

﴿40﴾ നിശ്ചയമായും തീരുമാനത്തിന്റെ (അന്തിമ വിധിയുടെ) ദിവസം അവരുടെ നിശ്ചിത സമയമാണ്, നിർണായക അവധിയാണ് മിക്തൂഹ്. എല്ലാവരുടെയും ﴿41﴾ യാതൊരു ബന്ധു, മിത്രം മോൾ ഒരു ബന്ധുവിന്, മിത്രത്തിന് യാതൊന്നും, ഒട്ടും അവർ ഇല്ലതാനും സഹായിക്കപ്പെടുക ﴿42﴾ അല്ലാഹു കരുണ (കൃപ) ചെയ്തവരൊഴികെ നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെ പ്രതാപശാലി കരുണാനിധി

തീരുമാനത്തിന്റെ ദിവസമാകുന്ന കിയാമത്തുനാളിൽ കുറ്റവാളികൾക്ക് നരകശിക്ഷയാണല്ലോ ആധാരം. നരകത്തിലെ സ്ഥിതിഗതികളാണ് തുടർന്ന് വിവരിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം- 3

﴿43﴾ നിശ്ചയമായും സക്ഷം വൃക്ഷം,-

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾

﴿44﴾ പാപിയായുള്ളവന്റെ ഭക്ഷണമായിരിക്കും.

طَعَامُ الْآثِمِ ﴿٤٤﴾

﴿45﴾ ഉറുകിയ (ലോഹ) ദ്രാവകം പോലെയിരിക്കും (അത്); വയറുകളിൽ അത് തിളച്ചുമറിയും;-

كَأَلْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾

﴿46﴾ ചൂട്ടവെള്ളം തിളച്ചുമറിയുന്നത്പോലെ!

كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾

﴿43﴾ اِبْتُ شَجَرَتٍ നിശ്ചയമായും വൃക്ഷം اَلْزُقُومِ സങ്കുമാകുന്ന
 ﴿44﴾ طَعَامُ الْاَثِيْمِ പാപിയുടെ ഭക്ഷണമാണ് ﴿45﴾ كَالْمُهْلِ ഉരുകിയ (ലോഹത്തി
 ന്റെ) ദ്രാവകംപോലെ يَغْلِي അത് തിളച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും اَلْبَطُونِ വയറുകളിൽ
 ﴿46﴾ كَفَى تിളക്കൽപോലെ اَلْحَمِيمِ ചുടുവെള്ളത്തിന്റെ

നരകത്തിലെ ഒരു വൃക്ഷമായ സങ്കുമിനെപ്പറ്റി സു: സ്വാഹ്ഫാത്ത് 62-66 ൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഫലമായിരിക്കും നരകക്കാരുടെ ആഹാരം. അത് കഴിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന അനുഭവമാണ് അല്ലാഹു വിവരിച്ചത്. അവരുടെ ഭക്ഷണം ഇതാണെങ്കിൽ, അവരുടെ പാനീയം, കിടപ്പുസ്ഥാനം മുതലായവയും അതുപോലെത്തന്നെ ഭയങ്കരങ്ങളായിരിക്കുമല്ലോ? അല്ലാഹു നമ്മെ കാക്കട്ടെ. ആമീൻ.

﴿47﴾ (പറയപ്പെടും:) അവനെ പിടിക്കുവിൻ; എന്നിട്ടവനെ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലേക്ക് വലിച്ചിഴക്കുവിൻ!

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ

﴿48﴾ പിന്നീടവന്റെ തലക്കുമീതെ ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളമാകുന്ന ശിക്ഷയിൽനിന്നും ചൊരിയുവിൻ!

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ

اَلْحَمِيمِ

﴿49﴾ (അവനോട് പറയപ്പെടും:) രൂചി നോക്കൂ! നിശ്ചയമായും നീതന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും മാന്യനും!

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ

﴿50﴾ ഇത് നിങ്ങൾ സംശയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന (ആ) കാര്യമാണ്.

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ

﴿47﴾ خُذُوهُ അവനെ പിടിക്കുവിൻ فَاعْتِلُوهُ എന്നിട്ടവനെ വലിച്ചിഴക്കുവിൻ, പിടിച്ചിടുവിൻ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ മദ്ധ്യത്തിലേക്ക് ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ ﴿48﴾ ثُمَّ صُبُّوا ചുട്ടുവെള്ളം ചൊരിയുവിൻ مِنْ عَذَابِ اَلْحَمِيمِ തലക്കുമീതെ ചുട്ടുവെള്ളമാകുന്ന ശിക്ഷയിൽനിന്ന് ﴿49﴾ ذُقْ രൂചി നോക്കുക, അനുഭവിക്കുക إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി മാന്യൻ ﴿50﴾ إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും ഇത് مَا كُنْتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്ന ഒരു കാര്യമാണ് بِهِ അതിനെപ്പറ്റി تَمْتَرُونَ നിങ്ങൾ സംശയിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും

ഇഹത്തിൽവെച്ച് വലിയ പ്രതാപവും മാനുതയും നടിച്ചുകൊണ്ടും, പരലോകജീവിതത്തെയും ശിക്ഷയെയും കുറിച്ച് സംശയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നുവല്ലോ നീ. ഇപ്പോഴിതാ ആ ശിക്ഷ അനുഭവത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. അന്നത്തെ അന്തസ്സും യോഗ്യതയുമെല്ലാം ഇപ്പോൾ നഷ്ടപ്പെട്ടില്ലേ?! എനി അത് അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുക എന്ന് സാരം. നീ തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും മാനുനുംഎന്ന് അവനെ പരിഹസിച്ച് പറയുന്നതാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല; പാപികളുടെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞശേഷം സജ്ജനങ്ങളുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു:

﴿51﴾ നിശ്ചയമായും, ഭയഭക്തരായുള്ളവർ വിശ്വസ്തമായ ഒരു വാസസ്ഥലത്തിൽ ആയിരിക്കും:-

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾

﴿52﴾ അതായത്, സ്വർഗത്തോപ്പുകളിലും അരുവികളിലും.

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾

﴿53﴾ നേർമപ്പട്ടം, കട്ടിപ്പട്ടം കൊണ്ട് അവർ (വസ്ത്രം) ധരിക്കുന്നതാണ്;- അന്യോന്യം അഭിമുഖമായിക്കൊണ്ട് (സല്ലാപം നടത്തും).

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ ﴿٥٣﴾

﴿54﴾ അപ്രകാരമാണ് (കാര്യം). (കൂടാതെ) വിശാലനേത്രകളായ വെള്ളമെ യാ മണികളെ നാം അവർക്ക് ഇണചേർത്ത് കൊടുക്കുന്നതുമാണ്.

مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٤﴾ كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ خُحُورٍ عَيْنٍ ﴿٥٥﴾

﴿55﴾ അവിടത്തിൽ എല്ലാ (തരം) പഴവർഗങ്ങൾക്കും നിർഭയരായ നിലയിൽ അവർ വിളിച്ച് (ആവശ്യപ്പെട്ടു) കൊണ്ടിരിക്കും.

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ ﴿٥٥﴾

﴿51﴾ നിശ്ചയമായും ഭയഭക്തന്മാർ, സൂക്ഷിക്കുന്നവർ **مَقَامٍ أَمِينٍ** ഒരു സ്ഥാനത്തിൽ (വാസസ്ഥലത്തിൽ) ആയിരിക്കും

﴿52﴾ **فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ** അതായത് സ്വർഗങ്ങളിൽ, തോപ്പുകളിൽ അരുവി (നീരുറവ)കളിലും ﴿53﴾ **يَلْبَسُونَ** അവർ (വസ്ത്രം) ധരിക്കും **مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ** നേർമപ്പട്ടം കട്ടിപ്പട്ടം കൊണ്ട് അഭിമുഖമായിക്കൊണ്ട് ﴿54﴾ **كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ خُحُورٍ عَيْنٍ** അപ്രകാരമാണ് (ഭാര്യമാരാക്കി) കൊടുക്കയും

يَدْعُونَ. ﴿55﴾ വിശാലനേത്രകളായ ചെറു വെളുത്ത മെയ്താമണികളെ വിശാലനേത്രകളായ അവർ വിളിക്കും, ആവശ്യപ്പെടും فِيهَا അതിൽ, അവിടത്തിൽ فَكَيْفَ എല്ലാ പഴവർഗങ്ങൾക്കും ءَامِنِينَ നിർഭയരായിക്കൊണ്ട്, വിശ്വസ്തരായിക്കൊണ്ട്

حور (ഹൂർ) എന്ന വാക്കിന് വെളുത്ത സുന്ദരികൾ എന്നും, കണ്ണിന്റെ വെള്ള ഭാഗം നല്ല വെളുപ്പും കറുത്തഭാഗം നല്ല കറുപ്പുമായി ആകർഷകത്വമുള്ളവർ എന്നും അർത്ഥങ്ങൾ നൽകപ്പെടുന്നു. عِنْ (ഇൻ) എന്ന വാക്കിന് വിശാലനേത്രമുള്ളവർ എന്നും ആകർഷിക്കുന്ന കണ്ണുകളോടുകൂടിയവർ എന്നിങ്ങനെയും അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, ആകർഷകവും അതിസുന്ദരവുമായ ശരീരത്തോടും നേത്രങ്ങളോടും കൂടിയ തരുണീമണികൾ എന്ന് വിവക്ഷ. തങ്ങൾ സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോകേണ്ടിവരുമെന്നോ, തങ്ങളുടെ ഏതെങ്കിലും സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്ക് ഭംഗം നേരിട്ടേക്കുമെന്നോ, അവ നിർല്ലോഭം ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ വല്ല മുടക്കവും ബാധിക്കുമെന്നോ ഉള്ള ഭയത്തിനോ ആശങ്കക്കോ അവിടെ അവകാശമില്ല. آمِنِينَ (നിർഭയരായ നിലയിൽ) എന്നും فِي مَقَامٍ أَمِينٍ (വിശ്വസ്തമായ വാസസ്ഥലത്തിൽ) എന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള സൽഭാഗ്യവാൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

﴿56﴾ ആദ്യത്തെ (ഒരു) മരണമല്ലാതെ, അവിടത്തിൽ വെച്ച് (എനി) അവർ മരണം അനുഭവിക്കുന്നതല്ല. ജ്വലിക്കുന്ന നരകശിക്ഷയെ അവൻ [അല്ലാഹു] അവർക്ക് കാത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا
الْمَوْتَ الْأُولَىٰ ۗ وَوَقَّهُمْ عَذَابَ

الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾

﴿57﴾ -നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള അനുഗ്രഹത്താൽ! അതുതന്നെയാണ് മഹത്തായ ഭാഗ്യം!

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ

الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾

﴿56﴾ لَا يَذُوقُونَ അവർ ആസ്വദിക്ക (അനുഭവിക്ക)യില്ല فِيهَا അതിൽ الْمَوْتَ അവിടത്തിൽ, അവിടത്തിൽ فَكَيْفَ എല്ലാ പഴവർഗങ്ങൾക്കും ءَامِنِينَ നിർഭയരായിക്കൊണ്ട്, വിശ്വസ്തരായിക്കൊണ്ട്

﴿57﴾ فَضْلًا അനുഗ്രഹമായിട്ട്, ദയവായി مِّن رَّبِّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള ذَٰلِكَ അതുതന്നെയാണ് الْفَوْزُ ഭാഗ്യം, വിജയം الْعَظِيمُ മഹത്തായ, വമ്പിച്ച

നബി തിരുമേനിﷺ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ഒരു നല്ല ആട്ടുകൊറ്റന്റെ രൂപത്തിലായിക്കൊണ്ട് സ്വർഗത്തിനും നരകത്തിനുമിടക്ക് മരണത്തെ കൊണ്ട് വരപ്പെടും പിന്നീട് അതിനെ അറക്കപ്പെടും. എന്നിട്ട് ഇങ്ങനെ പറയപ്പെടും: ഹേ, സ്വർഗക്കാരേ, ശാശ്വതജീവിതം! എനി മരണമില്ല!! ഹേ, നരകക്കാരേ, ശാശ്വതജീവിതം! എനി മരണമില്ല!! (متفق عليه) വേറൊരു നബിവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: സ്വർഗക്കാരോട് പറയപ്പെടും: നിങ്ങൾക്ക് ആരോഗ്യത്തോടു കൂടിയിരിക്കാം- എനി നിങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും രോഗം പിടിപെടുകയില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ജീവിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യാം. -എനി ഒരിക്കലും നിങ്ങൾ മരണപ്പെടുകയില്ല. നിങ്ങൾക്ക് സുഖസൗകര്യത്തോടെയിരിക്കാം- എനി ഒരിക്കലും നിങ്ങൾക്ക് നിരാശ ബാധിക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾക്ക് യുവത്വത്തോട് കൂടിയിരിക്കാം- എനി ഒരിക്കലും നിങ്ങളെ വാർദ്ധക്യം പിടിപെടുകയില്ല. (മുസ്ലിം) അല്ലാഹു ഈ അദ്ധ്യായം ഇങ്ങനെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു:-

﴿58﴾ എന്നാൽ, (നബിയേ) നാം ഇതിനെ (ക്യൂർആനെ) നിന്റെ ഭാഷയിൽ എളുപ്പമാക്കി (സൗകര്യപ്പെടുത്തി) അറിയിക്കുന്നത്, അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമാകുന്നു.

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

﴿59﴾ ആകയാൽ, നീ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക; നിശ്ചയമായും അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ്.

فَأَرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

﴿58﴾ എന്നാൽ നാം അതിനെ എളുപ്പമാക്കി നിന്റെ ഭാഷയിൽ **﴿59﴾** **فَأَرْتَقِبْ** അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടി (മാത്രം) **إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ** ആകയാൽ നീ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക **إِنَّهُمْ** നിശ്ചയമായും അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവരാണ്.

ക്യൂർആൻ അവതരിക്കുന്നത് അറബികളിലാണല്ലോ. അവർ മുഖാന്തരമാണ് അത് മറ്റുള്ളവരിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതും. അതുകൊണ്ടാണത് അറബിഭാഷയിലായതും, നിഷ്പ്രയാസം ഗ്രഹിക്കുവാനും കൈകാര്യം ചെയ്യാനും അവർക്ക് സൗകര്യപ്പെടത്തക്കവിധം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും. പക്ഷേ, അവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല, ഉറ്റാലോചിക്കുന്നുമില്ല. അതാണ് അവർക്ക് പറ്റിയ നാശം. എന്നത്രെ 58-ാം വചനത്തിലെ ആശയം. അവസാനം അല്ലാഹു നബിﷺ യോട് പറയുന്നു; തനിക്ക്

അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള സഹായങ്ങൾ താമസംവിനാ ലഭിക്കുന്നതാണ്. അത് സുപ്രതീക്ഷയോടെ കാത്തിരുന്നുകൊള്ളുക. വല്ല ആപത്തും പിണഞ്ഞെക്കുമെന്നും, അങ്ങനെ തൗഹീദിന്റെ പ്രസ്ഥാനം തടയപ്പെട്ട് പോകുമെന്നും മറ്റുമുള്ള ചില പ്രതീക്ഷകളോടുകൂടി കാത്തിരിക്കുകയാണ് മുശ്തരിക്കുകൾ ചെയ്യുന്നത്. ആരുടെ പ്രതീക്ഷയാണ് അനുഭവത്തിൽ വരുകയെന്ന് കാണാമല്ലോ.

اللَّهُ اعْلَم

اللهم اجعلنا من المتقين الفائزون والحمد لله أولا وآخرا

سورة الجاثية

45. സുറത്തുൽ ജാമിയ:

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 37 - വിഭാഗം (റുക്അ്) 4

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿1﴾ ഹാ മീം.

حم

﴿2﴾ (ഈ) വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിക്കുന്നത് പ്രതാപശാലിയായ, അഗാധജ്ഞനായ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നാകുന്നു.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

﴿3﴾ നിശ്ചയമായും, ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലും സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ

﴿4﴾ നിങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയിലും, ജീവികളായി അവൻ വ്യാപിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലും ഉണ്ട്, ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِن دَابَّةٍ

ءَايَاتٍ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

(5) രാവു പകലും വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതിലും, ആകാശത്തുനിന്ന് ആഹാരമായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു (മറ്റ) ഇറക്കി അത്മുലം ഭൂമിയെ- അത് നിർജ്ജീവമായതിന്ശേഷം- ജീവിപ്പിക്കുന്നതിലും, കാറ്റുകളെ (കൈകാര്യം ചെയ്ത്) നടത്തിപ്പോരുന്നതിലും, ബുദ്ധി ഉപയോഗി(ച്ചു മനസ്സിലാ)ക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

وَاخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا

أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ

فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ ؕ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ

يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾

മിൻ അല്ലെ ത്തദൈവനമം അവതരിപ്പിച്ചത് **(2)** **﴿1﴾** അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നാണ് പ്രതാപശാലിയായ അഗാധജ്ഞനായ, തുകതിമാനായ **﴿3﴾** **﴿3﴾** അത്മുലമായും ആകാശങ്ങളിലുണ്ട് ഭൂമിയിലും **﴿4﴾** **﴿4﴾** പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് നിങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയിലുമുണ്ട് **﴿5﴾** **﴿5﴾** അവൻ വ്യാപിപ്പിക്കുന്ന (വിതരണം ചെയ്യുന്ന)തിലും **﴿5﴾** **﴿5﴾** പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പിക്കുന്ന ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുന്ന **﴿5﴾** **﴿5﴾** രാത്രി വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതിലും പകലും **﴿5﴾** **﴿5﴾** അല്ലാഹു ഇറക്കിയതിലും **﴿5﴾** **﴿5﴾** ആകാശത്തുനിന്ന് **﴿5﴾** **﴿5﴾** ആഹാര(ഉപജീവന മാർഗ്ഗ)മായിട്ട് **﴿5﴾** **﴿5﴾** എന്നിട്ടതുകൊണ്ട് ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു **﴿5﴾** **﴿5﴾** ഭൂമിയെ **﴿5﴾** **﴿5﴾** അത് ചത്ത് (നിർജ്ജീവമായ) ശേഷം നടത്തുന്ന (നിയന്ത്രിക്കുന്ന, കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന)തിലും **﴿5﴾** **﴿5﴾** കാറ്റുകളെ **﴿5﴾** **﴿5﴾** ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട് **﴿5﴾** **﴿5﴾** ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക്

മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പലപ്പോഴും ഉണർത്താറുള്ളതാണ്. സന്ദർഭോചിതം നാം അവയെപ്പറ്റി വിവരിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ഇവിടെ ആദ്യം (3-ാം വചനത്തിൽ) സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ടെന്നും, പിന്നീട് (4-ൽ) ദുഃഖവിശ്വാസംകൊള്ളുന്നവർക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ടെന്നും, അവസാനം (5-ൽ) ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ടെന്നുമാണല്ലോ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി അൽപം ചിലത് മനസ്സിലാക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

നിഷ്കളങ്ക ഹൃദയത്തോടുകൂടി ആകാശഭൂമികളിലേക്ക് കണ്ണോടിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ഈ ലോകത്തിനൊരു സ്രഷ്ടാവുണ്ടെന്നും, അവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാമെന്നുമുള്ള ഈമാൻ(സത്യവിശ്വാസം) ഉണ്ടാവാതിരിക്കുകയില്ല. പിന്നീടവൻ സ്വന്തം ദേഹമടക്കമുള്ള ജന്തുജാലങ്ങളെയും, അവയുടെ വൈവിധ്യം, സ്ഥിതിഗതികൾ ആദിയായവയെയും സംബന്ധിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം, ആ വിശ്വാസം യകീൻ(ദ്യുലവിശ്വാസം) ആയി മാറുന്നു. കുറേക്കൂടി മുന്നോട്ട് കടന്ന് ആഴത്തിൽ ചിന്തിക്കുകയും, അങ്ങനെ മഴ, കാറ്റ്, സസ്യലതാദികളുടെ ഉൽപ്പാദനം മുതലായവയെക്കുറിച്ചും, അവയിലടങ്ങിയ അതിസമർത്ഥമായ യുക്തിരഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ആ വിശ്വാസം കൂടുതൽ യുക്തിപരവും, ബുദ്ധിപൂർവ്വകവും ആയി ശോഭിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഹൃദയശുദ്ധിയോടുകൂടിയുള്ള ചിന്ത അതിനെ സുദ്യുലമാക്കുന്നു. ദ്യുലമായ ഈമാനോടുകൂടി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അത് അതിനെ പരിപൂർണ്ണവും ഉൽകൃഷ്ടവുമാക്കി ഉയർത്തുന്നു.

ബുദ്ധി കൊടുത്ത് ഗ്രഹിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ച് ചിന്തിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ (بِعقله മുതലായ) ചില വാക്കുകൾ ക്വർആനിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിച്ച് കാണാം. മൃഗങ്ങളിൽനിന്ന് മനുഷ്യനെ വേർതിരിക്കുന്ന ആ പ്രകൃത ബുദ്ധിയല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. ബുദ്ധി രണ്ട് തരത്തിലുണ്ട്. ഒന്ന്: മനുഷ്യന്റെ കഴിവിനോ പ്രവർത്തനത്തിനോ പങ്കില്ലാത്തതും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടുമാത്രം സിദ്ധിക്കുന്നതുമായ പ്രകൃതബുദ്ധി (العقل المطبور). രണ്ട്: പ്രകൃതബുദ്ധിക്ക് ലഭിക്കുന്ന അറിവും പരിചയവും ഉപയോഗിച്ച് വെളിയിൽനിന്ന് സിദ്ധിക്കുന്ന വികസിതബുദ്ധി (العقل المسموع). ഒന്നാമത്തെ ബുദ്ധി ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർക്ക് രണ്ടാമത്തെ ബുദ്ധിയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഒന്നാമത്തേതിന്റെ തോതും, അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന അളവും സാഹചര്യവും അനുസരിച്ച് രണ്ടാമത്തേതിന് വികാസം സിദ്ധിക്കുന്നു. ബുദ്ധിമാൻമാരല്ലാതെ ഉറ്റാലോചിക്കുകയില്ല. അവർ ബുദ്ധി കൊടുക്കുന്നില്ലെന്നും മറ്റുമുള്ള പ്രശംസകളും, ആക്ഷേപങ്ങളും രണ്ടാമത്തെ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ മതശാസനങ്ങളിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കും.

﴿6﴾ (നബിയേ) അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകൾ [വചനങ്ങളാകുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ] ആകുന്നു അവ. യഥാർത്ഥമായ നിലക്ക് അവയെ നിനക്ക് നാം ഓതികേൾക്കിപ്പിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനും അവന്റെ ആയത്തുകൾക്കും പുറമെ, എനി ഏതൊരു വൃത്താന്തത്തിലാണ് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്?!

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ

بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ

اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

﴿6﴾ اَوَلَمْ يَأْتِ الْاِنْسَانَ بِذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى الَّذِي أَنشَأَهُ مِنْ عَلَقٍ ۚ وَإِنَّهُ لَرَءٍ يَدِينُ ۚ
അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളാണ് നാം നൽകിയത്. അതിൽ നിന്നു നീക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ അയത്തുകൾക്കും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്

അല്ലാഹു അവന്റെ റസൂലിനെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അദ്ദേഹം പ്രബോധനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളിലും, ദുഷ്ടാന്തങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറല്ലെങ്കിൽ, അവർക്ക് വിശ്വസിക്കാവുന്ന -അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായ- മറ്റൊരു വ്യത്യാസം എവിടെനിന്ന് ലഭിക്കുവാനാണ്?! നിശ്ചയമായും ഇല്ല. എന്ന് സാരം. (ആയത്തുകൾ) എന്ന വാക്കിന് ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ, അടയാളങ്ങൾ, തെളിവുകൾ, ലക്ഷ്യങ്ങൾഎന്നൊക്കെയാണ് വാക്കാർത്ഥമെന്നും, കൂർത്തു വചനങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളും ദുഷ്ടാന്തങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയായതുകൊണ്ട് അതിലെ സൂക്തങ്ങൾക്ക് ആയത്തുകൾ എന്ന് പറയപ്പെടുന്നുവെന്നും നാം മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ആയത്തിലും താഴെ 8, 9 പോലെയുള്ള വചനങ്ങളിലും പ്രധാനമായും കൂർത്തു വചനങ്ങളെയും, അവയിലടങ്ങിയ ലക്ഷ്യദുഷ്ടാന്തങ്ങളെയുമാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു നാം ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നു (تَلَوْهَا عَلَيْكَ) എന്നും, 8 -ാം വചനത്തിൽ അവൻ കേൾക്കുന്നു (يَسْمَعُ) എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. اللَّهُ أَعْلَمُ

﴿7﴾ മഹാപാപിയും വ്യാജക്കാരനുമായ എല്ലാവർക്കും നാശം!

وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ

﴿8﴾ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകൾ അവൻ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായി അവൻ കേൾക്കുന്നു; പിന്നെയും, അഹംഭാവം നടിച്ചുകൊണ്ട്- അത് കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതപോലെ- അവൻ (നിഷേധത്തിൽ) നിരതനാകുന്നു! ആകയാൽ, അവൻ വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക.

يَسْمَعُ ۚ أَتَىٰ اللَّهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ

ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ

يَسْمَعْهَا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

﴿9﴾ നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ നിന്ന് വല്ലതും അവൻ അറിയാതെ, അവയെ അവൻ പരിഹാസ്യമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അക്കൂട്ടർക്ക് അപമാനകരമായ ശിക്ഷയുണ്ട്.

﴿10﴾ അവരുടെ പിന്നാലെയാണ് നരകം! അവർ പ്രവർത്തിച്ചു സമ്പാദിച്ചതാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിന് പുറമെ അവർ രക്ഷാകർത്താക്കളായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവയാകട്ടെ, അവർക്ക് ഒട്ടും ഉപകരിക്കുന്നതുമല്ല. അവർക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷയും ഉണ്ടായിരിക്കും.

﴿11﴾ ഇതൊരു (ശരിയായ) മാർഗ്ഗദർശനമത്രെ. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അവർക്ക് കടുത്ത യാതനയാകുന്ന വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ട്.

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا

أَتَّخَذَهَا هُزُوًا ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ

عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩﴾

مِّنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ ۖ وَلَا يُغْنِي

عَنَّهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا

أَتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ۖ

وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾

هَٰذَا هُدًى ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

بِكَايَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن

رَجْزٍ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

﴿7﴾ നാശം, കഷ്ടം أَفَّاكُ എല്ലാ വ്യാജക്കാരനുമാണ്, നുണക്കാരനുമാണ് അല്ലാഹു അയ്യിതാ اللَّهُ അവൻ കേൾക്കും ﴿8﴾ يَسْمَعُ അവൻ കേൾക്കും (മഹാ) പാപിയായ أَثِيمٌ വിന്റെ ആയത്തുകൾ عَلَيْهِ عَلَيْهِ അവന്റെമേൽ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായി ثُمَّ يُصْرَفُ അപമാനം അപമാനം, നിലനിൽക്കും مُسْتَكْبِرًا അഹംഭാവം (വലുപ്പം) നടിച്ചുകൊണ്ട് لَمْ يَسْمَعْهَا അത് കേൾക്കാത്ത പോലെ فَبَشِّرْ അതിനാൽ അവൻ وَإِذَا عَلِمَ ﴿9﴾ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് അവൻ അറിഞ്ഞാൽ مِنْ آيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ നിന്ന് വല്ലതും,

അല്പം أَخَذَهَا അതിനെ അവനാക്കും هُرُوا പരിഹാസ്യം അക്കൂട്ടർ عَذَابُ അവരുടെ പിന്നിൽ
 അവർക്ക് ശിക്ഷയുണ്ട് مِنْهُمْ അപമാനകരമായ ﴿10﴾ അവരുടെ പിന്നിൽ (അപ്പുറം) ഉണ്ട് جَهَنَّمَ നരകം عَنْهُمْ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ അവർക്ക് ഉപകരിക്കയില്ല, പര്യാപ്തമാ
 കയില്ല مَا كَسَبُوا അവർ സമ്പാദിച്ച (പ്രവർത്തിച്ച)ത് شَيْءٌ ഒട്ടും, യാതൊന്നും
 وَلَا مَا آخَذُوا അവർ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചതും ഇല്ല مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ
 രക്ഷാ കർത്താ കളായി, സഹായികളായിട്ട് وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട് താനും
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا هَذَا هُدًى ﴿11﴾ ഇതൊരു മാർഗദർശനം
 അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ تَبَيَّنَتِ رَحْمَتُ اللَّهِ അവരുടെ റബ്ബിന്റെ ആയത്തുകളിൽ
 അവർക്ക് ശിക്ഷയുണ്ട് مِنْ رَجْرَجٍ കടുത്ത യാതനയാകുന്ന أَلِيمٌ വേദനയേറിയ

വ്യാജങ്ങൾ കെട്ടിപ്പറയുകയും കള്ള വാർത്തകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കാണ് كَذِبًا (വ്യാജക്കാരൻ) എന്ന് പറയുന്നത്. കുറ്റകരമായ പാപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർക്കാണ് مُنْ (മഹാപാപി) എന്ന് പറയുന്നത്. ഈ രണ്ട് ദുർഗുണങ്ങളും ഒരാളിൽ സമ്മേളിച്ചാൽ പിന്നെ, അവന് ചേരാത്ത ദുഷ്ടചെയ്തികൾ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. രണ്ട് കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇവരെപ്പറ്റി ഇവിടെ എടുത്ത് പറയുന്നത്:

1) അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ, അത് കേട്ട ഭാവം പോലും നടിക്കാതെ, അഹംഭാവപൂർവ്വം അതിനെ അവഗണിച്ച് കളയുകയും, പഴയ നിലപാടിൽതന്നെ ഉറച്ച് നിൽക്കുകയും ചെയ്യുക.

2) ഏതെങ്കിലും വിധേന അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ നിന്ന് വല്ല വിവരവും ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, അതെങ്കിലും സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാതെ, അവയെ പരിഹാസ്യമാക്കിത്തീർക്കുക. ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെ നേരെ അല്ലാഹു വിനുള്ള വെറുപ്പിന്റെയും, അവർക്ക് നേരിടുന്ന ശിക്ഷയുടെയും കാഠിന്യത്തെയാണ് ഈ വചനങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത്. വല്ല സന്തോഷവാർത്തയും അവരെ അറിയിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അത് ആ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് മാത്രമാണെന്നും അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു.

പേർഷ്യയിൽ നിന്ന് ചില പുരാണ ചരിത്രങ്ങളും കഥാനോവലുകളും കൊണ്ടുവന്ന് ജനമദ്ധ്യേ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും, അതുവഴി ക്യാർത്തനിൽനിന്നും അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ തിരിച്ചുവിടുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന നദ്റുബ്നൂൽഹരീഥ് (نضر بن الحرث)നെയും, നരകത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്ന പത്തൊമ്പത് മലക്കുകളുണ്ട് എന്ന് ക്യാർത്തനിൽ (സു: മുദ്ദമിർ 30 ൽ) വന്നപ്പോൾ അവരുമായി ഞാൻ ഒറ്റക്ക് നോക്കാംഎന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ അബൂജഹ്ലി

(أبرج)നെയും ഇവിടെ പലരും ഉദാഹരണമായി എടുക്കാറുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളെ അഹംഭാവത്തോടെയും പരിഹാസത്തോടെയും അവഗണിച്ച് തള്ളിക്കളയുന്ന ആളുകളെ ഇന്ന് നാം ജാഹിലിയ്ക്കായി കാലത്തോ മുശ്ശിക്കുകൾക്കിടയിലോ തിരഞ്ഞു പിടിക്കേണ്ടതില്ല. ഇക്കാലത്ത് ഇങ്ങനെയുള്ളവർ ധാരാളമെന്നതിൽ തന്നെയുണ്ട്. മുസ്ലിംകളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന വർക്കിടയിൽപ്പോലും ഇത്തരക്കാരുണ്ടെന്നത്- അങ്ങേയറ്റം ഖേദകരമാണെങ്കിലും- ഒരു പരമാർത്ഥമത്രെ.

കുർആനിലെ വ്യക്തമായ ചില നിയമങ്ങളെപ്പറ്റി അവ പഴഞ്ചനാണെന്നും, അപ്രായോഗികമാണെന്നും ജൽപിക്കുന്നവർ, ഭൗതികതാൽപര്യങ്ങൾക്കും അനിസ്ലാമികാദർശങ്ങൾക്കും കുർആന്റെ ആനുകൂല്യം നൽകുവാൻ പാടുപെടുന്നവർ, നമസ്കാരം, നോമ്പ്, ഹജ്ജ് തുടങ്ങിയ ഇസ്ലാമിലെ അതിപ്രധാനങ്ങളായ നിർബന്ധകർമ്മങ്ങളെ കേവലം ചില മതചടങ്ങുകൾമാത്രമാക്കി തരംതാഴ്ത്തിക്കാട്ടുന്നവർ, പലിശ, ചൂതാട്ടം തുടങ്ങി കുർആൻ കർശനമായി വിരോധിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെ ഏതെങ്കിലും വിധേന ന്യായീകരിച്ച് ഇസ്ലാമികരിക്കുവാൻ മുതിരുന്നവർ, നോവലുകൾ, കലാസാഹിത്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയവക്ക് കുർആനെക്കാളും ഇസ്ലാമിക വിജ്ഞാനങ്ങളെക്കാളും പരിഗണന നൽകുന്നവർ ഇത്യാദി ആളുകളെല്ലാം- ഒരു വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ- അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളെ പരിഹസിക്കുകയും, അവയുടെനേരെ അഹംഭാവം കാണിക്കുകയും തന്നെയാണ് ചെയ്യുന്നത്. والعياذ بالله

വിഭാഗം- 2

(12) അല്ലാഹു വത്രെ, നിങ്ങൾക്ക് സമുദ്രം കീഴ്പ്പെടുത്തിത്തന്നവൻ; അവന്റെ കൽപനപ്രകാരം അതിൽകുടി കപ്പലുകൾ സഞ്ചരിക്കുവാനും, അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് (ഉപജീവനമാർഗം) നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവാനും വേണ്ടി; നിങ്ങൾ നന്ദികാണിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും.

(13) ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതുമെല്ലാം അവങ്കൽനിന്ന് [അവന്റെ വകയായി]

﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ

لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ-

وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ- وَلَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا

فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ

അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കീഴ്പ്പെടുത്തി
ത്തന്നിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും,
അതിൽ ചിന്തിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക്
പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ

يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٢﴾

﴿12﴾ അല്ലാഹു യാതൊരുവനാകുന്നു സَخَّرَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് കീഴ്പ്പെടുത്തിയ السَّمْعَ സമുദ്രത്തെ لِيَجْزِيَ സഞ്ചരിക്കുവാൻ الْفُلُوكَ കപ്പലുകൾ فِيهِ അതിൽക്കൂടി بِأَمْرِهِ അവന്റെ കല്പനപ്രകാരം وَلِيَتَّبِعُوا നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവാനും, തേടുവാനും مِنْ فَضْلِهِ അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന് وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദിച്ചെന്നും, നന്ദികാണിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം ﴿13﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വൻ കീഴ്പ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു السَّمَوَاتِ مَا فِيهَا ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهَا ഭൂമിയിലുള്ളതും جَمِيعًا എല്ലാം, മുഴുവനും مِنْهُ അവനിൽനിന്ന് (അവന്റെ വകയായി) إِنَّ فِي ذَلِكَ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഒരു ജനതക്ക് يَتَفَكَّرُونَ ചിന്തിക്കുന്ന

മനുഷ്യന്റെ നന്മക്കും പുരോഗതിക്കും ഉപയുക്തമായ വിധത്തിൽ, അവന്റെ പ്രയത്നവും കഴിവുമനുസരിച്ച് ഉപയോഗപ്പെടുത്തത്തക്കവണ്ണം ആകാശത്തിലെയും ഭൂമിയിലെയും വസ്തുക്കളെ അല്ലാഹു അവൻ സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള അതിമഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹമത്രെ. അതേസമയത്ത് അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ കഴിവിനും മഹത്വത്തിനും ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അവയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ഇന്നുവരെ നേടിക്കഴിഞ്ഞതും, മേലിൽ നേടുവാനിരിക്കുന്നതുമായ എല്ലാ ശാസ്ത്രീയവിജ്ഞാനങ്ങളും, നിരീക്ഷണഫലങ്ങളും, ജീവിതപുരോഗതികളുമെല്ലാം പ്രസ്തുത അനുഗ്രഹംകൊണ്ടുമാത്രം ലഭിക്കുന്നവയാണ്.

﴿14﴾ (നബിയെ) വിശ്വസിച്ചവരോട് പറയുക: അല്ലാഹുവിന്റെ ദിവസങ്ങളെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ലാത്ത (അഥവാ പേടിക്കാത്ത) വർക്ക് അവർ പൊറുത്തുകൊടുക്കട്ടെ.

ഒരു ജനതക്ക് അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന് അവൻ പ്രതിഫലം നൽകുവാൻവേണ്ടിയാണ് (അത്).

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا

لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ

لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا

يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

﴿15﴾ ആരെങ്കിലും നല്ലത് പ്രവർത്തിച്ചാൽ, അതവന്റെ ദേഹത്തിന് (അഥവാ ആത്മാവിന്) തന്നെയാകുന്നു. ആരെങ്കിലും തിന്മ ചെയ്താൽ, അതും അതിന്റെമേൽതന്നെ. പിന്നീട് നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാ വികലേക്ക് നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ
وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ
رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾

﴿14﴾ قُلْ നീ പറയുക الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരോട് അവർ പൊതുത്തുകൊടുക്കട്ടെ, വിട്ടുകൊടുക്കട്ടെ الَّذِينَ യാതൊരു കുട്ടർക്കും പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത, പേടിക്കാത്ത اللَّهُمَّ അല്ലാഹുവിന്റെ ദിവസങ്ങളെ لِيُجْزِيَ അവൻ പ്രതിഫലം നൽകുവാൻവേണ്ടി قَوْمًا ഒരു ജനതക്ക് بِمَا അവരായിരുന്നതിന് يَكْسِبُونَ പ്രവർത്തിക്കും, സമ്പാദിക്കും ﴿15﴾ مَنْ عَمِلَ ആർ പ്രവർത്തിച്ചുവോ صَالِحًا നല്ല (സൽപ്രവൃത്തി) فَلِنَفْسِهِ എന്നാലവന്റെ ദേഹത്തിന് (ആത്മാവിന്) തന്നെ وَمَنْ أَسَاءَ തന്നെ ആരെങ്കിലും നന്മ ചെയ്താൽ فَعَلَيْهَا എന്നാൽ അതിന്റെ മേൽതന്നെ ثُمَّ പിന്നെ إِلَىٰ നിങ്ങളുടെ രബ്ബികലേക്ക് تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു, മടക്കപ്പെടും

അറബികൾക്കിടയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ യുദ്ധങ്ങളെയും ചരിത്രസംഭവങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് أيام العرب (അറബികളുടെ ദിവസങ്ങൾ) എന്ന് പറയപ്പെടാറുണ്ട്. അതുപോലെ, മുൻ സമുദായങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷാ നടപടികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഇവിടെ أيام الله (അല്ലാഹുവിന്റെ ദിവസങ്ങൾ) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാതെയും, അവന്റെ നിയമങ്ങളെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടുമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പക്ഷം മുൻസമുദായങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടതുപോലെയുള്ള വല്ല ശിക്ഷാനടപടികളും അല്ലാഹു തങ്ങളിലും നടപ്പാക്കിയേക്കാമെന്ന ഭയമോ, പ്രതീക്ഷയോ ഇല്ലാത്തവരാണ് മുശ്ശികുകൾ. അതുകൊണ്ട് അവർ ഏതുതരം അക്രമങ്ങളും നീചകൃത്യങ്ങളും ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധരായേക്കും. അതിന്റെ നേരെ അവഗണനയും, ക്ഷമയും കൈകൊള്ളുവാൻ സത്യവിശ്വാസികളെ ഉപദേശിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു നബിﷺയോട് കൽപിക്കുകയാണ്. ഓരോരുത്തരും ചെയ്യുന്ന നന്മതിന്മകൾക്ക് തക്ക പ്രതിഫലം അല്ലാഹു നൽകാതിരിക്കുകയില്ല എന്ന് ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴿16﴾ ഇസ്റാഹീൽ സന്തതികൾക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥവും, വിധിയും, പ്രവാചകത്വവും കൊടുക്കുകയുണ്ടായി.

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
الْكِتَابَ وَالْحَكْمَ وَالنُّبُوَّةَ

വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളിൽനിന്നും അവർക്ക് നാം ആഹാരം നൽകുകയും, ലോകരെക്കാൾ അവരെ ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും ചെയ്തു.

(17) (മത) കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തമായ തെളിവുകളും അവർക്ക് നാം നൽകി.

എന്നാൽ, തങ്ങൾക്ക് അറിവ് വന്നെത്തിയശേഷമല്ലാതെ അവർ ഭിന്നിച്ചിട്ടില്ല; (അതെ) തങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ധിക്കാരത്താൽ! നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് കീയാമത്തുനാളിൽ അവർക്കിടയിൽ- അവർ യാതൊന്നിൽ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ- തീരുമാനം ചെയ്യുന്നതാണ്.

وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ

وَفَضَّلَنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٧٦﴾

وَأَتَيْنَهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ ^ط

فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا

جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ^ج إِنَّ

رَبِّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ

الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ

تَحْتَلِفُونَ

﴿16﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا¹ تَائِيَةً² وَتَائِيَةً³ وَتَائِيَةً⁴ وَتَائِيَةً⁵ وَتَائِيَةً⁶ وَتَائِيَةً⁷ وَتَائِيَةً⁸ وَتَائِيَةً⁹ وَتَائِيَةً¹⁰ وَتَائِيَةً¹¹ وَتَائِيَةً¹² وَتَائِيَةً¹³ وَتَائِيَةً¹⁴ وَتَائِيَةً¹⁵ وَتَائِيَةً¹⁶ وَتَائِيَةً¹⁷ وَتَائِيَةً¹⁸ وَتَائِيَةً¹⁹ وَتَائِيَةً²⁰ وَتَائِيَةً²¹ وَتَائِيَةً²² وَتَائِيَةً²³ وَتَائِيَةً²⁴ وَتَائِيَةً²⁵ وَتَائِيَةً²⁶ وَتَائِيَةً²⁷ وَتَائِيَةً²⁸ وَتَائِيَةً²⁹ وَتَائِيَةً³⁰ وَتَائِيَةً³¹ وَتَائِيَةً³² وَتَائِيَةً³³ وَتَائِيَةً³⁴ وَتَائِيَةً³⁵ وَتَائِيَةً³⁶ وَتَائِيَةً³⁷ وَتَائِيَةً³⁸ وَتَائِيَةً³⁹ وَتَائِيَةً⁴⁰ وَتَائِيَةً⁴¹ وَتَائِيَةً⁴² وَتَائِيَةً⁴³ وَتَائِيَةً⁴⁴ وَتَائِيَةً⁴⁵ وَتَائِيَةً⁴⁶ وَتَائِيَةً⁴⁷ وَتَائِيَةً⁴⁸ وَتَائِيَةً⁴⁹ وَتَائِيَةً⁵⁰ وَتَائِيَةً⁵¹ وَتَائِيَةً⁵² وَتَائِيَةً⁵³ وَتَائِيَةً⁵⁴ وَتَائِيَةً⁵⁵ وَتَائِيَةً⁵⁶ وَتَائِيَةً⁵⁷ وَتَائِيَةً⁵⁸ وَتَائِيَةً⁵⁹ وَتَائِيَةً⁶⁰ وَتَائِيَةً⁶¹ وَتَائِيَةً⁶² وَتَائِيَةً⁶³ وَتَائِيَةً⁶⁴ وَتَائِيَةً⁶⁵ وَتَائِيَةً⁶⁶ وَتَائِيَةً⁶⁷ وَتَائِيَةً⁶⁸ وَتَائِيَةً⁶⁹ وَتَائِيَةً⁷⁰ وَتَائِيَةً⁷¹ وَتَائِيَةً⁷² وَتَائِيَةً⁷³ وَتَائِيَةً⁷⁴ وَتَائِيَةً⁷⁵ وَتَائِيَةً⁷⁶ وَتَائِيَةً⁷⁷ وَتَائِيَةً⁷⁸ وَتَائِيَةً⁷⁹ وَتَائِيَةً⁸⁰ وَتَائِيَةً⁸¹ وَتَائِيَةً⁸² وَتَائِيَةً⁸³ وَتَائِيَةً⁸⁴ وَتَائِيَةً⁸⁵ وَتَائِيَةً⁸⁶ وَتَائِيَةً⁸⁷ وَتَائِيَةً⁸⁸ وَتَائِيَةً⁸⁹ وَتَائِيَةً⁹⁰ وَتَائِيَةً⁹¹ وَتَائِيَةً⁹² وَتَائِيَةً⁹³ وَتَائِيَةً⁹⁴ وَتَائِيَةً⁹⁵ وَتَائِيَةً⁹⁶ وَتَائِيَةً⁹⁷ وَتَائِيَةً⁹⁸ وَتَائِيَةً⁹⁹ وَتَائِيَةً¹⁰⁰

الكتاب (വേദഗ്രന്ഥം) എന്ന് പറഞ്ഞത് തൗറാത്താകുന്നു. الحكم (അൽഹുക്മു) എന്ന വാക്കിന് ഇവിടെ വിധിഎന്നും വിജ്ഞാനംഎന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇസ്റാഹൂൽ വർഗത്തിൽ രാജാക്കൾ, മുപ്പൻമാർ, ഗോത്രത്തലവൻമാർ എന്നിങ്ങനെ പല തരത്തിലുള്ള വിധികർത്താക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ വിധികർത്തൃത്വത്തെ- ആജ്ഞാധികാരത്തെ- യാണ് ആ വാക്കുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നാണ് അധികപക്ഷത്തിന്റെയും അഭിപ്രായം. അത് പോലെത്തന്നെ, ഇസ്റാഹൂലുരിൽ വളരെയധികം പ്രവാചകൻമാരും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് പ്രവാചകത്വവും (النبوّة) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെല്ലാംപുറമെ, മേൽപറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ അക്കാലത്തുള്ള ഇതര ജനസമുദായങ്ങളെക്കാൾ യോഗ്യതയും, ശ്രേഷ്ഠതയും അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിയിരുന്നു. പക്ഷേ, വേണ്ടത്ര അറിവും, ബോധവും, കഴിവും, അനുകൂല പരിതഃസ്ഥിതികളും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ട് പിന്നെയും അവർ സത്യത്തിൽനിന്ന് ഭിന്നിക്കുകയും, പരസ്പരം ചരിവിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത്. അറിയാത്തതുകൊണ്ടോ, അറിവനുസരിച്ച് ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത സാഹചര്യംകൊണ്ടോ അല്ല- ധിക്കാരവും അതിക്രമവും നിമിത്തമാണ്- ഇത് സംഭവിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ പേരിൽ അവരുടെമേൽ തക്ക നടപടിയെടുക്കാതെ അല്ലാഹു വിട്ടുകളയുകയില്ല എന്ന് അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു.

﴿18﴾ (നബിയെ) പിന്നീട് നിന്നെ നാം (മത)കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു (തെളിഞ്ഞ) മാർഗത്തിൽ ആക്കിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നീ അതിനെ പിൻപറ്റിക്കൊള്ളുക; അറിവില്ലാത്തവരുടെ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റരുത്.

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ

الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

﴿18﴾ ثُمَّ പിന്നെ നിന്നെ നാം ആക്കി عَلَىٰ شَرِيعَةٍ ഒരു (തെളിഞ്ഞ) മാർഗത്തിൽ (നടപടിക്രമത്തിൽ) مِنَ الْأَمْرِ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ആകയാൽ അതിനെ പിൻപറ്റുക وَلَا تَتَّبِعْ പിൻപറ്റുകയും അരുത് أَهْوَاءَ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ ഇച്ഛകളെ لَا يَعْلَمُونَ അറിവില്ലാത്ത

ജൂതൻമാരും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകുന്ന വേദക്കാർ തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥവും, ന്യായപ്രമാണവുമാകുന്ന തൗറാത്തിന്റെ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ നിന്ന് പാടെ വ്യതിചലിച്ചിരിക്കുകയാണ്. തങ്ങളുടെ ഇച്ഛക്കൊത്തവണ്ണം അവർ സ്വയം നിർമിച്ചുണ്ടാക്കിയ നടപടിക്രമങ്ങളാണ് അവരിൽ നിലവിലുള്ളത്. തൗറാത്തുമായി അതിന് നാമമാത്രബന്ധമേയുള്ളൂ. ബഹുദൈവാരാധകൻമാരായ മുശ്ശരികളാകട്ടെ, ഒരു

വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അനുയായികളേ അല്ല. അവരുടെ ഇച്ഛകൾതന്നെയാണ് അവരുടെ മതവും. ഈ രണ്ട് കൂട്ടരുടെയും ഇച്ഛാധിഷ്ഠിതമായ നടപടിക്രമങ്ങളെ പിൻപറ്റുതെന്നും, കൂർആൻ മുഖേന അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചുതന്ന ഈ മാർഗ്ഗത്തെമാത്രം മറുകെ പിടിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും അല്ലാഹു നബിﷺയെ ഉണർത്തുകയാണ്. അവരെ പിൻപറ്റുന്നതിൽ യാതൊരു നന്മക്കും വകയില്ലെന്നും, മനുഷ്യസമുദായത്തിനാവശ്യമായ എല്ലാ നന്മയും കൂർആനിലുണ്ടെന്നും തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴿19﴾ (കാരണം) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് യാതൊരു കാര്യത്തിനും അവർ നിനക്ക് ഉപകരിക്കുന്നതേയല്ല. അക്രമകാരികൾ (തമ്മതമ്മിൽ) ചിലർ ചിലരുടെ ബന്ധുക്കളാകുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ഭയഭക്തന്മാരുടെ ബന്ധുവുമാണ്.

إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ

شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ

أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ^ط وَاللَّهُ وَلِيُّ

الْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾

﴿20﴾ ഇത് [കൂർആൻ] മനുഷ്യർക്ക് (ഉൾക്കാഴ്ച നൽകുന്ന) തെളിവുകളാകുന്നു; ദുഃഖവിശ്വാസം കൊള്ളുന്ന ജനതക്ക് മാർഗദർശനവും, കാരുണ്യവുമാകുന്നു.

هَذَا بَصِيرَةٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى

وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾

﴿19﴾ നിശ്ചയമായും അവർ *لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ* ഉപകരിക്കുകയില്ല, പരാപ്തമാക്കുകയില്ല നിനക്ക് നിന്നെ സംബന്ധിച്ച് *إِنَّ* അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് *شَيْئًا* യാതൊന്നും *وَإِنَّ* നിശ്ചയമായും അക്രമകാരികൾ *بَعْضُهُمْ* അവരിൽ ചിലർ *أَوْلِيَاءُ* ചിലരുടെ ബന്ധുക്കളാണ്, മിത്രങ്ങളാണ് (സഹായികളാണ്) *وَاللَّهُ* അല്ലാഹുവാകട്ടെ *وَاللَّهُ وَلِيُّ* സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരുടെ (ഭയഭക്തന്മാരുടെ) ബന്ധുവാണ് (സഹായിയാണ്) ﴿20﴾ *هَذَا* ഇത് തെളിവുകളാണ്, ഉൾക്കാഴ്ചകളാണ് *وَهُدًى* മാർഗദർശനവും *وَرَحْمَةٌ* കാരുണ്യവും (അനുഗ്രഹവും) *لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ* ദുഃഖമായി വിശ്വസിക്കുന്ന ജനതക്ക്

എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ഉൾക്കാഴ്ചയും, ഹൃദയവികാസവും നൽകത്തക്ക ന്യായങ്ങളും, തെളിവുകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ക്വർആൻ. പക്ഷേ, വിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറപ്പും ദൃഢതയും ഉള്ളവർക്കേ അത് മുഖേന മാർഗദർശനവും ദൈവകാര്യവും ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

﴿21﴾ അതല്ല -(ഒരുപക്ഷേ) തിന്മകൾ ചെയ്തുകൂട്ടിയവർ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നുവോ, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെപ്പോലെ അവരെ നാം ആക്കുമെന്ന്, അതായത്, അവരുടെ ജീവിതവും മരണവും സമമായ നിലയിൽ (ആക്കുമെന്ന്)?! അവർ വിധി കല്പിക്കുന്നത് വളരെ മോശം തന്നെ!

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أَجْرَحُوا
الْأَسْيَاتِ أَنْ يُجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ

مَا تَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾

﴿21﴾ അതല്ല (അഥവാ) വിചാരിച്ചുവോ, കണക്കാക്കിയോ **أَنْ يُجْعَلَهُمْ** ചെയ്തുവെച്ചവർ, പ്രവർത്തിച്ചവർ **الْأَسْيَاتِ** തിന്മകൾ **كَالَّذِينَ** യാതൊരുവരെപ്പോലെ **ءَامَنُوا** വിശ്വസിച്ച അവരെ നാം ആക്കുമെന്ന് **وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ** സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത **سَوَاءً** (അതായത്) സമമായി, തുല്യമായിട്ട് **مَحْيَاهُمْ** അവരുടെ ജീവിതം **وَمَمَاتُهُمْ** അവരുടെ മരണവും **سَاءَ** വളരെ മോശം തന്നെ **مَا تَحْكُمُونَ** അവർ വിധി കല്പിക്കുന്നത്

വിഭാഗം- 3

﴿22﴾ ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും അല്ലാഹു കാര്യ(ഗൗരവ)ത്തോടെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാ ഓരോ ദേഹത്തിനും (അഥവാ ആത്മാവിനും) അത് സമ്പാദിച്ചതിന് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുവാനും (കുടിയാണത്). അവരോട് അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയില്ലതാനും.

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَى كُلُّ
نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا

يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

﴿22﴾ وَالْأَرْضُ السَّمَوَاتِ ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും بِأَحْقٍ ന്യായ (കാര്യ, യഥാർത്ഥ)ത്തോടെ وَلِتُجْزَى പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുവാനും كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ദേഹത്തിനും, ആത്മാവിനും (ആശ്ക്കും) بِمَا كَسَبَتْ അത് സമ്പാദിച്ചതിന്, പ്രവർത്തിച്ചതിന് وَهُمْ അവർ (അവരോട്) لَا يُظْلَمُونَ അനീതി (അതിക്രമം) ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല

ഐഹിക ജീവിതത്തിലെ വിഭവങ്ങളും, സുഖസൗകര്യങ്ങളും എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിൽ സജ്ജനങ്ങളും ദുർജ്ജനങ്ങളും വ്യത്യാസമില്ല. എന്നാൽ, സജ്ജനങ്ങൾക്ക് മരണാനന്തരം അല്ലാഹുവിങ്കൽ വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളും മഹത്തായ പ്രതിഫലങ്ങളും ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ തങ്ങൾക്കും ലഭിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നാണോ ഈ ദുഷ്ടൻമാരുടെ വിചാരം?! അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ, ആ വിചാരം വളരെ നിന്ദ്യവും വഷളുമാണെന്നു. ആകാശ ഭൂമികളെയും അവയിലെ മനുഷ്യരടക്കമുള്ള വസ്തുക്കളെയും യാതൊരു ലക്ഷ്യമോ പരിപാടിയോ കൂടാതെ അല്ലാഹു വ്യഥാ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയല്ല. ഗൗരവമേറിയ ചില ഉദ്ദേശ്യ ലക്ഷ്യങ്ങൾ അതിലുണ്ട്. ഈ ജീവിതത്തിൽ ഓരോരുത്തരും പ്രവർത്തിച്ചുവെച്ച കർമ്മങ്ങളുടെ കൃത്യവും യഥാർത്ഥവുമായ ഫലം ഓരോരുത്തരും മരണാനന്തരജീവിതത്തിൽ അനുഭവിക്കുവാനാണ് അവൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഐഹികജീവിതത്തിൽ സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മങ്ങളും സ്വീകരിച്ചുവന്ന വിശിഷ്ടൻമാരും, സത്യനിഷേധവും ദുഷ്കർമ്മങ്ങളും സമ്പാദിച്ചുവെച്ച നികൃഷ്ടൻമാരും- ഇരുകൂട്ടരുടെയും ഭൗതിക ജീവിത ക്രമങ്ങൾ പരസ്പരം സാമ്യമുള്ളതായിരുന്നതുപോലെ- പാരത്രിക ജീവിതത്തിലും സമമായിരിക്കുക സാധ്യമല്ല. എന്നാക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം.

അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്ന ഓരോരുത്തനും ഹൃദയത്തിൽ നടുക്കും ഉണ്ടാക്കുവാൻ പോരുന്നതാണ് 21 -ാം വചനത്തിലെ ചോദ്യം. ആ വചനം പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ, പല മഹാൻമാരും അതിന്റെ ഗൗരവം ഓർത്ത് കരഞ്ഞിരുന്നതായും, ചിലർ ആ വചനം ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് ഓതിക്കൊണ്ടിരുന്നതായും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

﴿23﴾ എന്നാൽ, നീ കണ്ടുവോ, തന്റെ ദൈവം തന്റെ (സ്വന്തം) ഇച്ഛയാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നവനെ?! അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ അല്ലാഹു അവനെ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും,

أَفَرَأَيْتَ مَنْ آتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ

وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ

അവന്റെ കേൾവിக்கும் ഹൃദയത്തിനും മുദ്രവെക്കുകയും, അവന്റെ കണ്ണിന് ഒരു (തരം) മുടി ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ളവന്റെ നില വളരെ ശോചനീയം തന്നെ!

എനി, ആരാണു് അല്ലാഹുവിന് പുറമെ അവനെ നേർവഴിക്കാക്കുന്നത്?! അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ലേ?

وَحَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ

وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشْوَةً

فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا

تَذَكَّرُونَ

إِلَهُهُ. എന്നാൽ നീ കണ്ടുവോ ആക്കിവെച്ച ഒരുവനെ ഒരുവനെ തന്റെ ദൈവം (ആരാധ്യൻ) തന്റെ ഇച്ഛയ്ക്കു് അല്ലാഹു അവനെ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും ചെയ്തു. അറിവോടെ, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് അവൻ മുദ്രവെക്കുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ കേൾവിക്ക് അവന്റെ ഹൃദയത്തിനും മുദ്രവെക്കുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ കണ്ണിന്മേൽ ഒരു മുടി ഏർപ്പെട്ടു. എനി (എന്നാൽ) ആരാണു് അവനെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുക? അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ലേ.

സത്യത്തിനും ന്യായത്തിനും വില കൽപിക്കാതെ, ഉപദേശങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും വകവെക്കാതെ, ദുഷ്ടാന്തങ്ങളുടെയും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെയും നേരെ കണ്ണടച്ച് തന്നിഷ്ടത്തിനും ദേഹേച്ഛയ്ക്കും മാത്രം അടിമപ്പെട്ട ജീവിക്കുന്നവന്റെ ഏകാധ്യദൈവം അവന്റെ ഇച്ഛയല്ലാതെ മറ്റെന്താണു്? ഇങ്ങനെയുള്ളവർ സർമാർഗം പ്രാപിച്ചെക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷക്ക് ഒട്ടും അവകാശമില്ല. അതുകൊണ്ടു് അവന്റെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്ന അല്ലാഹു അവനെ കൈവെടിയുകയും, അവന്റെ പാട്ടിന് വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, തന്റെ ഭാവിനന്മക്ക് ഉപകരിക്കുന്ന വല്ലതും ഗ്രഹിക്കുവാനോ, കേൾക്കുവാനോ, കണ്ടറിയുവാനോ ഉള്ള അവസരം അവന് നിശ്ശേഷം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹു കൈവെടിഞ്ഞവരെ നേർമാർഗത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ ആർക്കാണ് സാധിക്കുക?!

ദേഹേച്ഛകൾക്ക് അടിമപ്പെട്ടവന്റെ ദുഷ്ടിയിൽ മാനുഷികമൂല്യങ്ങൾക്കോ, ധാർമിക തത്വങ്ങൾക്കോ നീതിന്യായനിയമങ്ങൾക്കോ സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. അവന് ചേരാത്തതായി ഒന്നുമില്ല. സത്യാസത്യവും ന്യായാന്യായവും വേർതിരിക്കുവാനുള്ള അവന്റെ മാനദണ്ഡം അവന്റെ ഇച്ഛയും ദുർമോഹവും

മാത്രമായിരിക്കും ഇത്തരത്തിലുള്ള വ്യക്തികൾ മാത്രമല്ല, സംഘടനകൾപോലും ഇന്ന് നാട്ടിലുടനീളം വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അല്ലാഹുവിൽ ശരണം! ഇവരുടെനേരെ അല്ലാഹുവിനുള്ള അറപ്പും വെറുപ്പും എത്രമേൽ കടുത്തതാണെന്ന് ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ദേഹേച്ഛയെ പിൻപറ്റി ഭൗതികലക്ഷ്യം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: - **فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمَلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَتْرَكَهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مِثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا** (സാരം: അവന്റെ ഉപമ, നായയെപ്പോലെയാണ്. നീ അതിനെ ആക്രമിച്ചാലും അത് നാവ് തുക്കി വാപിളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും, അതിനെ നീ -ഒന്നും ചെയ്യാതെ- വിട്ടേച്ചാലും അത് നാവ് തുക്കി വാപിളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കുന്നവരുടെ ഉപമയാണ് അത്. (സു: അഅ്റാഫ്, 176)

നബിﷺ പറയുന്നു: യാതൊരുവൻ തന്റെ മനസ്സിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തിവെക്കുകയും മരണശേഷമുള്ളതിലേക്ക് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവനാണ് സമർത്ഥൻ, അഥവാ ബുദ്ധിമാൻ. യാതൊരുവന്റെ മനസ്സ് അതിന്റെ ഇച്ഛയെ പിൻതുടരുകയും, അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാമോഹം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവനാണ് കൊള്ളരുതാത്തവൻ, അഥവാ ദുർബ്ബലൻ. (തി; ജ.) മറ്റൊരു നബിവചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: നിങ്ങളിൽ ഒരാളുടെ ഇച്ഛ, ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതിനോട് അനുസരിച്ചായിത്തീരുന്നതുവരെ അവൻ സത്യവിശ്വാസിയായിരിക്കുകയില്ല. (ശറഹുസ്സുന്നഃ) ഇക്കാലത്ത് ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും സദാ ഓർമിക്കേണ്ട ഒരു നബിവചനം കൂടി ഇവിടെ ഉണർത്തട്ടെ. അൽപം ദീർഘമായ ആ ഹദീഥിന്റെ ആശയം ഇതാണ്:

‘ലുബ്ധതക്ക് വഴങ്ങപ്പെടുന്നതായും, തന്നിഷ്ടം പിൻതുടരപ്പെടുന്നതായും, ഐഹികകാര്യത്തിന് പ്രാധാന്യം കല്പിക്കപ്പെടുന്നതായും, ഓരോരുത്തനും തന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായം കൊണ്ട് തൃപ്തി അടയുന്നതായും നീ കണ്ടു; നിനക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ചില ബാധ്യതയും നീ കണ്ടു, എന്നാൽ, പൊതുജനങ്ങളുടെ കാര്യം വിട്ടേച്ച് നീ നിന്റെ കാര്യം നോക്കിക്കൊള്ളുക. നിങ്ങൾക്ക് പിന്നാലെ, ക്ഷമ കൈകൊള്ളേണ്ടുന്ന നാളുകൾ വരാനിരിക്കുന്നുണ്ട്. അന്ന് ക്ഷമ കൈകൊള്ളുന്നവർക്ക് തീക്കനൽ കൈയിൽ പിടിച്ച അനുഭവമായിരിക്കും ഉണ്ടാകുക. അക്കാലത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്ന -കടമകൾ നിറവേറ്റുന്ന-വർക്ക് ഇന്ന് നിങ്ങളിൽനിന്ന് അതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അമ്പത് പേർക്കുണ്ടാകുന്ന പ്രതിഫലം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.’ (തി; ജ.) ലക്കും ലഗാനുമില്ലാത്ത ഇന്നത്തെ ഭൗതികനീക്കങ്ങളെ നോക്കിക്കാണുന്നവർക്ക് ഈ നബിവചനത്തിന്റെ ഉൾക്കനം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല.

(24) അവർ പറയുന്നു: അത് [ജീവിതമെന്നത്] നമ്മുടെ ഐഹിക

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا

الدُّنْيَا

ജീവിതമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ഇല്ല; നാം മരിക്കുകയും, ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; കാലം അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) നമ്മെ നശിപ്പിക്കുന്നില്ല. അവർക്ക് അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു വിവരവും ഇല്ല; അവർ ഊഹിക്കുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നില്ല.

نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا

الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ

عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾

﴿24﴾ وَقَالُوا അവർ പറയുന്നു, പറഞ്ഞു مَا هِيَ (ജീവിതം) അല്ല حَيَاتُنَا (ജീവിതം) നമ്മുടെ ജീവിതമല്ലാതെ أَفَدُفُّوا ഐഹിക, ഇഹത്തിലെ نَمُوتُ നാം മരിക്കുന്നു وَنَحْيَا നാം ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു وَمَا يُهْلِكُنَا നമ്മെ നശിപ്പിക്കുന്നില്ലാ الدَّهْرُ കാലം മല്ലാതെ هُمْ അവർക്കില്ല بِذَلِكَ അതിനെപ്പറ്റി مِنْ عِلْمٍ ഒരു അറിവും, വിവരവും إِنْ هُمْ അവരല്ല إِلَّا يَظُنُّونَ ഊഹിക്കുകയല്ലാതെ

ഭൗതികവാദത്തെപ്പറ്റിയാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. കാലചക്രത്തിന്റെ തിരിച്ചലിനീടയിൽ പലതും സംഭവിക്കുന്നു; അക്കൂട്ടത്തിൽ നാം ജനിക്കുന്നു, നാം മരിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ മനുഷ്യന്റെ ഐഹികജീവിതത്തിനപ്പുറം മറ്റൊരു ജീവിതമോ, ലോകമോ ഒന്നുമില്ല എന്നാണവർ പറയുന്നത്. അല്ലാഹു ലോകസൃഷ്ടി വാണെന്ന് സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ, മരണാനന്തരജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുകയും, ലോകത്ത് നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മിക്ക സംഭവങ്ങളും കാലത്തിന്റെ പ്രക്രിയകളാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മുശ്ശികുകളും, ലോകസൃഷ്ടിവിനെത്തന്നെ നിഷേധിക്കുന്ന നിരീശ്വരവാദികളും പറയാറുള്ളതാണിത്. കൂർ ആന്റെ അവതരണകാലത്തും ചുരുക്കം ചില വ്യക്തികൾ നിരീശ്വരവാദികളായുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ, ഇവർ ലോകമൊട്ടുക്കും വ്യാപിച്ച് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിരീശ്വരത്വവും ഭൗതികത്വവും ഇന്ന് ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രം തന്നെ ആയിത്തീർന്നിരിക്കയാണ്. ബഹുമുഖങ്ങളായ ആസൂത്രിതപരിപാടികളോടുകൂടി അത് ജനമദ്ധ്യേ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവരുടെ മുൻഗാമികൾ മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ച അതേ വാക്കുകൾ തന്നെയാണ് ഇന്ന് ഇവർക്ക് പറയുവാനുള്ളതിന്റെയും അടിസ്ഥാനം. അന്ന് അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറഞ്ഞ അതേവാക്കുകൾതന്നെയാണ് ഇന്ന് ഇവരെപ്പറ്റിയും പറയുവാനുള്ളതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കവും. അതെ, അവർക്കതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു വിവരവുമില്ല; അവർ ഊഹിക്കുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നില്ല. മനസ്സാക്ഷിയെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടും, പ്രാഥമികബുദ്ധികൾക്കുപോലും സുസ്ഥിരമായ എത്രയോ ദുഷ്ടാന്തങ്ങളുടെനേരെ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടുമല്ലാതെ ആ വാദം പുറപ്പെടുവിക്കുക സാധ്യമല്ല ആദ്യത്തെ ഭൗതികചിന്താഗതിയിൽനിന്ന് ഉടലെടുക്കുന്ന അനുമാനങ്ങൾക്കും, ഭൗതികവിജ്ഞാനങ്ങളിൽനിന്ന് ഉടലെടുക്കുന്ന യുക്തിവാദങ്ങൾക്കും പരമ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ സ്ഥാനം നൽകിക്കൊണ്ടല്ലാതെ ആ വാദ

ത്തിന് നിലനിൽപ്പുമില്ല.

ദിനരാത്രങ്ങളായി നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലം എന്നാണ് دهر (ദഹർ) എന്ന വാക്കിന്റെ മൂലാർത്ഥം. അതിവർഷം, ക്ഷാമം, പകർച്ചവ്യാധി മുതലായ കെടുതികളും, വിളവർദ്ധനവ്, ക്ഷേമം, സുഖകരമായ കാലാവസ്ഥ മുതലായ നന്മകളും കാലത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളായി അറബികൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. കെടുതികൾ ബാധിക്കുമ്പോൾ, അവർ കാലത്തെ പഴിക്കും. നന്മകൾ കൈവരുമ്പോൾ അതിനെ പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്യും. വാസ്തവത്തിൽ എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാകയാൽ ഈ വിശ്വാസം ശിർക്കിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് കാലത്തെ പഴിക്കുന്നതിനെ ഹദീസുകളിൽ വിരോധിച്ചുകാണുന്നത്. ബുഖാരി, മുസ്ലിം (൨) മുതലായവർ നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു നബിവചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: **يقول تعالى يؤذيني ابن آدم يسب الدهر وأنا الدهر بيدي الأمر اقلب** (സാരം: അല്ലാഹു പറയുന്നു: ആദമിന്റെ മകൻ എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു- അവൻ കാലത്തെ പഴിക്കുന്നു. അതാണ് കാലം. അതായത്, എന്റെ കയ്യിലാണ് കാര്യം. അതിന്റെ രാവു പകലും ഞാൻ നിയന്ത്രിക്കുന്നതാണ്.) അതിവർഷം, കൊടുങ്കാറ്റ് മുതലായ ആപത്തുകളെപ്പറ്റി, കാലം ചതിച്ചു, പ്രകൃതി വഞ്ചിച്ചു എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ ഇന്ന് നാം സാധാരണ കേൾക്കാറുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങൾ മുസ്ലിംകൾക്ക് ഒട്ടും ചേർന്നതല്ലതന്നെ. പരലോകനിഷേധികൾ പരമ്പരാഗതമായി അനുവർത്തിച്ചുവരുന്ന ഒരു നയവും. അതിനുള്ള മറുപടിയുമാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുന്നത്:-

(25) നമ്മുടെ ആയത്തുകൾ അവർക്ക് സുവ്യക്തമായ നിലയിൽ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ, അവരുടെ ന്യായം, നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ, നമ്മുടെ പിതാക്കളെ (ജീവിപ്പിച്ച്) കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്ന് പറയുകയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ആയിരിക്കയില്ല.

(26) നീ പറയുക: അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു; പിന്നെ, അവൻ നിങ്ങളെ മരണപ്പെടുത്തുന്നു; പിന്നീട്, ക്വിയമത്തുനാളിലേക്ക് അവൻ നിങ്ങളെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യും. അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല. എങ്കിലും അധിക മനുഷ്യരും അറിയുന്നില്ല.

وَإِذَا تَتَلَّى عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ

مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا

أَتُتُوا بِبَابَائِنَا إِن كُنْتُمْ

صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ

ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

﴿25﴾ إِذَا تَنَالَىٰ آتِيكَ سَابِغَةَ الْمَوْتِ (ദൃഷ്ടാന്തം, ലക്ഷ്യം, വേദവാക്യം)കൾ يَنْتَبِهُنَّ വ്യക്തമായ നിലയിൽ, തെളിവുകളായി مَا كَانَ آتِيكَ അവരുടെ ന്യായം لَا أَقُولُ അവർ പറയുകയല്ലാതെ أُنْتَوُوا നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ നമ്മുടെ (ഞങ്ങളുടെ) പിതാക്കളെ إِنْ كُنْتُمْ سَادِقِينَ സത്യവാൻമാർ ﴿26﴾ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു നിങ്ങളെ മരിപ്പിക്കുന്നു ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും പിന്നെ നിങ്ങളെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും لَا رَيْبَ فِيهِ അതിൽ കിയാമത്തുനാളിലേക്ക് لَا رَيْبَ (സംശയ)മേ ഇല്ല فِيهِ അതിൽ لَا يَعْزُبُ عَنْكَ الْخَافُ وَلَا الْيَأْسُ മനുഷ്യരിൽ അധികവും لَا يَعْزُبُ عَنْكَ الْخَافُ وَلَا الْيَأْسُ അറിയുന്നില്ല

ജീവിപ്പിക്കുകയും, മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അല്ലാഹു തന്നെ. അവൻ തന്നെ രണ്ടാമതും ജീവിപ്പിക്കും. പക്ഷേ, അതിനൊരു അവധി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. കിയാമത്ത് നാൾ, അതിന് മുമ്പായി നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ മരണപ്പെട്ടവർ ജീവിച്ചുവരുക സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. ഇതുകൊണ്ട് ആ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന് ഒരു കോട്ടവും തട്ടുവാനില്ല.

വിഭാഗം- 4

﴿27﴾ അല്ലാഹുവിനാണ്, ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യം. അന്ത്യഘട്ടം നിലനിൽക്കുന്ന ദിവസം, (അതെ) അന്നത്തെ ദിവസം വ്യർത്ഥകാരികളായുള്ളവർ നഷ്ടമടയുന്നതാണ്.

﴿28﴾ എല്ലാ (ഓരോ) സമുദായത്തെയും മുട്ടുകുത്തിയ നിലയിൽ നിനക്ക് കാണാവുന്നതാകുന്നു. എല്ലാ സമുദായവും അ(ത)തിന്റെ ശ്രമത്തിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെടും. (അവരോട് പറയപ്പെടും) നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിന് ഇന്ന് നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്.

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِئِدِ

يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِئِدِ

وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ

تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

﴿28﴾ ഇതാ, നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥം! അത് നിങ്ങളോട് മുറപ്രകാരം സംസാരിക്കുന്നതാണ്. എല്ലാം തുറന്ന് കാട്ടുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിനെ നാം പകർത്തേക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ

بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿28﴾

﴿27﴾ അല്ലാഹുവിനാണ് مُلْكُ السَّمَوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ രാജ്യം, ഭരണാധികാരം وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും وَيَوْمَ تَقُومُ നിലനിൽക്കുന്ന ദിവസം أَلْسَاعُهُ (ആ) സമയം (അന്ത്യഘട്ടം) يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം نَحْسَرُ നഷ്ടമായും الْمُبْطِلُونَ (ആ) വ്യർത്ഥകാരികൾ, പാഴ്വേലക്കാർ ﴿28﴾ وَتَرَى നീ (നിനക്ക്) കാണും, കാണാം كُلُّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തെയും, ജനക്കൂട്ടത്തെയും مُدْبِرَاتِهِنَّ മുട്ടുകുത്തിയതായിട്ട്, ഒരുമിച്ചുകൂടിയതായിട്ട് كُلُّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായവും, ജനക്കൂട്ടവും تَدْعُ വിളിക്കപ്പെടും إِلَىٰ كِتَابِهَا അതിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലേക്ക് أَلْيَوْمَ ഇന്ന് نُجْزَوْنَ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും مَا كُنْتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിന് تَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കും ﴿29﴾ هَذَا كِتَابُنَا ഇതാ നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥം يَنْطِقُ അത് സംസാരിക്കും (പറഞ്ഞുതരും, തുറന്നു കാട്ടും) عَلَيْكُمْ നിങ്ങളോട്, നിങ്ങളിൽ بِالْحَقِّ മുറപ്രകാരം, യഥാർത്ഥത്തെപ്പറ്റി, ശരിക്കും إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും നാം ആയിരുന്നു, نَسْتَنْسِخُ നാം പകർത്തേക്കുന്നു (എഴുതുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു) مَا كُنْتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നു تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

മനുഷ്യ വർഗത്തിന്റെ ആദിപിതാവ് മുതൽ ലോകാവസാനം വരെയുള്ള സർവ്വ ജനങ്ങളും, ജിന്നുകൾ, മലക്കുകൾ മുതലായവരും ഒന്നടങ്കം ഓരോ നിലയിൽ സമ്മേളിക്കുന്ന ആ മഹാ സദസ്സാകമാനം അങ്ങേയറ്റം സംഭ്രമാവസ്ഥയിലായിരിക്കും. പ്രവാചകന്മാരുടേതുള്ള ഓരോരുത്തരും തന്റെ കാര്യത്തിൽ ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ വിധി എന്തായിരിക്കുമെന്നറിയാതെ ഭയവിഹ്വലരായിരിക്കും. അവിടെ താഴ്മയോടും വിനയത്തോടും കൂടി മുട്ടുകുത്താത്ത ഒരു സമുദായമോ, ജനവിഭാഗമോ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.

ഓരോ സമുദായവും അതിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെടും (كل أمة تدعى إلى كتابها) എന്ന് പറഞ്ഞത് എല്ലാവരുടെയും കർമ്മങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, അതല്ല ഓരോ സമുദായവും സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരായിരുന്ന വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും വരാം.

ഏതായാലും, ഓരോ സമുദായത്തിൽപെട്ടവരുടെയും നന്മതിന്മകൾ വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നത് അവരുടെ പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന അവർക്ക് ലഭിച്ച പ്രബോധനങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയായിരിക്കുമെന്നും, ഓരോ വ്യക്തിക്കും അവരവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ സവിസ്തരം മലക്കുകളാൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രേഖാഗ്രന്ഥം (صحيفة الأعمال) അന്ന് നൽകപ്പെടുന്നതാണെന്നും, കുറ്റവാളികളുടെ കുറ്റങ്ങൾ ശരിയായ തെളിവുസഹിതം അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുമെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം കൂർആൻ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളതാണല്ലോ.

(30) എന്നാൽ, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അവരുടെ റബ്ബ് അവരെ തന്റെ കാര്യത്തിൽ [സ്വർഗത്തിൽ] പ്രവേശിപ്പിക്കും. അതുതന്നെയാണ് സ്പഷ്ടമായ ഭാഗ്യം!

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ

فِي رَحْمَتِهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ

الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾

(31) എന്നാൽ, അവിശ്വസിച്ചവരോ, (അവരോട് പറയപ്പെടും:) എന്റെ ആയത്തുകൾ [ലക്ഷ്യങ്ങൾ] നിങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ലേ? അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഗർവ്വ് നടിച്ചു; നിങ്ങൾ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനതയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു!

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ

ءَايَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ

وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٣١﴾

(32) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമാണ്, അന്ത്യഘട്ടമാകട്ടെ, അതിൽ യാതൊരു സന്ദേഹവുമില്ല. എന്ന് പറയപ്പെടുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ പറയും: ഞങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നാണ് (ഈ) അന്ത്യഘട്ടമെന്ന്; ഞങ്ങൾ (ഒരു) തരത്തിലുള്ള ഉഘാപം ഉഘാപിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ഇല്ല; ഞങ്ങൾ (ഇതൊന്നും) ഉറപ്പായിക്കരുതുന്നവരല്ല തന്നെ.

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ

وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا

نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ

إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ

بِمُسْتَقِيرِينَ ﴿٣٢﴾

ജുസൂ' - 26

(33) അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ തിന്മകൾ അവർക്ക് വെളിവാകുന്നതാണ്. അവർ യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് പരിഹാസം കൊണ്ടിരുന്നുവോ അത് [ശിക്ഷ] അവരിൽ വലയം ചെയ്കയും ചെയ്യും.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا

وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ

يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٣﴾

(34) (വീണ്ടും അവരോട്) പറയപ്പെടും: നിങ്ങളുടെ ഈ ദിവസം കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ നിങ്ങൾ മറന്നതുപോലെ, ഇന്ന് നിങ്ങളെ നാം മറന്നുകളയുന്നു; നിങ്ങളുടെ അഭയസ്ഥാനം (അഥവാ വാസസ്ഥലം) നരകവുമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് സഹായികളായിട്ട് (ആരും തന്നെ) ഇല്ലതാനും.

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِكُمَا كَمَا

نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا

وَمَاؤْنِكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ

نَّصِيرِينَ ﴿٣٤﴾

(35) അതൊക്കെ (സംഭവിച്ചത്), നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളെ പരിഹാസ്യമാക്കിത്തീർത്തതുകൊണ്ടാണ്; ഐഹികജീവിതം നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നി ഇന്ന്, അവർ അതിൽ [നരകത്തിൽ] നിന്ന് പുറത്തുവിടുന്നതല്ല; അവരോട് (പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങി) തുപ്തിപ്പെടുത്തുവാനാവശ്യപ്പെടുകയുമില്ല.

ذَلِكَ بِأَنكُمْ آخَذْتُمْ ءَايَاتِ

اللَّهِ هُزُؤًا وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ

الدُّنْيَا ۖ فَالْيَوْمَ لَا تَخْرُجُونَ

مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

﴿٣٥﴾

(30) **﴿٣٠﴾** എന്നാലപ്പോൾ യാതൊരു കൂട്ടർ വിശ്വസിച്ചു **رَبُّهُمْ** അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കും **فَيَدْخُلُهُمْ** ചെയ്തു സൽക്കർമ്മങ്ങളും ചെയ്തു **وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ** അവരുടെ **رَبِّ فِي رَحْمَتِهِ** അതുതന്നെയാണ് **ذَلِكَ هُوَ** അതുതന്നെയാണ്

31 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَمَّا﴾ എന്നാൽ അവിശ്വസിച്ചവർ സ്പഷ്ടമായ ഭാഗ്യം ﴿الْفَوْزَ الْمُبِينَ﴾ ആയിരുന്നില്ലേ എന്റെ ആയത്തുകൾ നിങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുക فَاسْتَكْبَرُوا അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഗർവ്വം (വലുപ്പം) നടിച്ചു وَكُنْتُمْ നിങ്ങളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു قَوْمًا مُّجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനത 32 ﴿إِنْ نَّظُنُّنَّ﴾ നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു പറയപ്പെട്ടാൽ, പറയപ്പെടുമ്പോൾ وَعَدَ اللَّهُ വിന്റെ വാഗ്ദാനം, താക്കീത് حَقٌّ യഥാർത്ഥമാണ്, സത്യമാണ് وَالسَّاعَةَ അന്ത്യസമയമാകട്ടെ لَا رَيْبَ സന്ദേഹമേയില്ല فِيهَا അതിൽ قَلَّمَ നിങ്ങൾ പറയും, പറഞ്ഞു مَّا نَدْرِي ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ مَّا السَّاعَةُ എന്താണ് അന്ത്യഘട്ടം إِنْ نَّظُنُّنَّ ഞങ്ങൾ ഊഹിക്കുന്നി(കരുതുന്നി)ല്ല طَنَّا ഒരു ഊഹമല്ലാതെ وَمَا نَحْنُ ഞങ്ങളല്ലതാനും ഉറപ്പിച്ച് വിശ്വസിക്കുന്നവർ 33 ﴿وَبَدَا لَهُمْ﴾ അവർക്ക് വെളിവാകും بِمُستَقْبَرِينَ തിന്മകൾ, ദോഷങ്ങൾ عَلِمُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ وَحَاقَ അവരിൽ വലയം ചെയ്യുക (ഇറങ്ങുക)യും ചെയ്യും مَا كَانُوا بِهِ അതിനെപ്പറ്റി അവരായിരുന്നു يَسْتَرْزِعُونَ പരിഹസിക്കും 34 ﴿وَقِيلَ﴾ പറയപ്പെടും اَلْيَوْمَ ഇന്ന് നിങ്ങളെ നാം മറക്കും كَمَا نَسِيتُمْ നിങ്ങൾ മറന്നതുപോലെ يَوْمَكُمْ നിങ്ങളുടെ ദിവസം കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ هَذَا ഈ وَمَا وَكُنْكُمْ നിങ്ങളുടെ അഭയ (വാസ) സ്ഥാനം نُرْآئِهِനരകമാണ് وَمَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കില്ലതാനും مِّنْ تَّنصِيرٍ സഹായികളായിട്ട് (ആരും) 35 ﴿ذَلِكُمْ﴾ അത് بِأَنكُمْ أَخَذْتُمْ നിങ്ങൾ ആക്കിത്തീർത്തതുകൊണ്ടാണ് وَغَرَّتْكُمْ നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കയും ചെയ്തു اَلْحَيَاةُ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതം فَالْيَوْمَ എന്നി ഇന്ന് لَا تَخْرُجُونَ അവർ പുറത്ത് വിടപ്പെടുകയില്ല مِنْهَا അതിൽ നിന്ന് هُمْ وَلَا അവർ (അവരോട്) ഇല്ല مُسْتَعْبِرِينَ മടക്കം (ചോദനം, തുപ്തിപ്പെടുത്തൽ) ആവശ്യപ്പെടുക (യില്ല)

﴿36﴾ അപ്പോൾ, കാര്യം ഇങ്ങനെ യിരിക്കെ, ആകാശങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവും, ഭൂമിയുടെ രക്ഷിതാവുമായ, (അതെ) ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനത്രെ സർവ്വസ്തുതിയും.

﴿37﴾ ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലും അവൻ തന്നെയാണ് ഗാഭീര്യവും. പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവനും അവൻ തന്നെ.

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ

وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

﴿36﴾ അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിനാണ് ഹമ്ദു സ്തുതി ആകാശങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ رَبِّ الْأَرْضِ ഭൂമിയുടെ രക്ഷിതാവുമായ رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ ﴿37﴾ وَلَهُ അവന്നാണ് الْكِبْرِيَاءُ ഗാഭീര്യം, മാഹാത്മ്യം പ്രതാപ പ്രകാശം ആകാശങ്ങളിൽ وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും وَهُوَ അവൻ തന്നെ الْعَزِيزُ അഗാധജ്ഞൻ, തത്വജ്ഞാനി

അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് നബി ﷺ ഉദ്ധരിക്കുന്ന (ക്യാർഡിയായ) ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: يقول الله تعالى الكبرياء رداي والعظمة ازاوي فمن نازعي واحدا منهما اسكتته ناري (ഗാഭീര്യം എന്റെ തട്ടമാണ്, മഹത്വം എന്റെ തൂണിയുമാണ്. ഈ രണ്ടിലൊന്നിന് ആരെങ്കിലും എന്നോട് വഴക്ക് കൂടുന്നപക്ഷം, ഞാനവനെ എന്റെ നരകത്തിൽ താമസിപ്പിക്കുന്നതാണ്. (അ; മു; ദാ; ജ.))

اللهم لك الحمد وأنت رب السماوات ورب الأرض ورب العالمين

ولك الكبرياء والعظمة والجلال

وأنت العزيز الحكيم